

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2021. november 4.
(OR. en)

13316/21

**Intézményközi referenciaszám:
2021/0345(NLE)**

PECHE 394

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Az átvétel dátuma:	2021. november 3.
Címzett:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2021) 661 final
Tárgy:	Javaslat – A TANÁCS RENDELETE bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében az uniós vizeken, valamint az uniós halászhajók tekintetében egyes nem uniós vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2022. évre történő meghatározásáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2021) 661 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2021) 661 final

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2021.11.3.
COM(2021) 661 final

2021/0345 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

**bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében az uniós vizeken,
valamint az uniós halászhajók tekintetében egyes nem uniós vizeken alkalmazandó
halászati lehetőségeknek a 2022. évre történő meghatározásáról**

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A halászati lehetőségekre vonatkozó valamennyi rendeletnek olyan szintekre kell korlátoznia a halállományok halászatát, amelyek összhangban vannak a közös halászati politika (KHP) általános célkitűzéseivel. A közös halászati politikáról szóló 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹ (a továbbiakban: alaprendelet) a fogási és halászati erő kifejlesztési korlátok vonatkozásában meghatározza az éves javaslatokhoz tartozó célkitűzéseket annak érdekében, hogy az uniós halászat ökológiai, gazdasági és társadalmi szempontból fenntartható legyen.

A halászati lehetőségek éves állománygazdálkodási ciklusokban kerülnek meghatározásra (a mélytengeri állományok esetében kétéves ciklusokban), ez azonban nem gátolja a hosszú távú gazdálkodási szemléletek érvényesülését. Az Európai Parlament és a Tanács többek között többéves terveket fogadott el az Északi-tengerre² és a nyugati vizekre³ vonatkozóan.

Az itt javasolt halászati lehetőségek egy részét az Uniónak autonóm módon kell megállapítania, más halászati lehetőségekről pedig többoldalú vagy kétoldalú konzultációk után született megegyezés. E konzultációk eredményeit a tagállamok közötti, a viszonylagos stabilitás elve szerinti belső elosztás előírásával kell végrehajtani.

Ez a javaslat a következőkre terjed ki:

- az Unió által önállóan kezelt állományok,
- közös állományok, vagyis azok az állományok, amelyekkel az EU és az Egyesült Királyság (UK) közösen gazdálkodik az Északi-tengeren és az északnyugati vizeken, illetve amelyekkel az EU és Norvégia közösen gazdálkodik az Északi-tengeren és a Skagerrakban, vagy amelyek az Északkelet-atlanti Halászati Bizottságban (NEAFC) részes parti államokkal folytatott konzultációk tárgyát képezik, és
- a regionális halászati gazdálkodási szervezetek keretében megkötött megállapodásokból eredő halászati lehetőségek.

E javaslatban számos halászati lehetőség „*p.m.*” (*pro memoria*) formában van feltüntetve, mivel:

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/973 rendelete (2018. július 4.) az Északi-tenger tengerfenéken élő állományaira és azok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a kirakodási kötelezettség Északi-tengeren történő végrehajtásának részletes meghatározásáról, valamint a 676/2007/EK és az 1342/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 179., 2018.7.16., 1. o.).

³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/472 rendelete (2019. március 19.) a nyugati vizekben és a szomszédos vizekben halászott állományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról, az (EU) 2016/1139 és az (EU) 2018/973 rendelet módosításáról, valamint a 811/2004/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK és az 1300/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 83., 2019.3.25., 1. o.).

- egyes állományok tekintetében a javaslat elfogadásakor még nem állt rendelkezésre tudományos szakvélemény, vagy
- bizonyos, az illetékes regionális halászati gazdálkodási szervezetek által javasolt fogási korlátok és más ajánlások még függőben vannak, mert a szóban forgó szervezetek éves ülésére még nem került sor, vagy
- a grönlandi vizek egyes állományaira, a közös állományokra, illetve a harmadik országokkal elcserélt halászati lehetőségekre vonatkozó számadatok nem állnak rendelkezésre mindaddig, amíg le nem zárulnak az említett harmadik országokkal folytatott konzultációk, vagy
- a Bizottságnak még konzultálnia kell az Egyesült Királysággal a közös állományok – és többek között a halászati lehetőségek – tekintetében 2022-ben folytatandó együttműködésről.

A halászati lehetőségek meghatározásának szemlélete

A Bizottság szokás szerint egy éves közleményt adott ki: *Az uniós halászat fenntarthatóbbá tétele: az aktuális helyzet és a 2022-re vonatkozó iránymutatások* (COM(2021) 279). Az éves közlemény a tudományos szakvélemények alapján áttekintést nyújt az állományok állapotáról és kifejti a halászati lehetőségek meghatározására szolgáló eljárás menetét.

A Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES) a Bizottság kérésére reagálva 2021. június 30-án kibocsátotta éves szakvéleményeit⁴, amelyek iránymutatást adnak több, e javaslat tárgyát képező állományra vonatkozóan.

Az ICES tudományos szakvéleménye alapvetően adatokra támaszkodik: csak azok az állományok értékelhetők teljes körűen, amelyekről elegendő és megbízható adat áll rendelkezésre ahhoz, hogy becslések készüljenek a populációméretéről, és előre lehessen jelezni, hogy az állományok hogyan fognak reagálni a különböző kiaknázási forgatókönyvekre („a fogási forgatókönyvekre vonatkozó táblázatok”). Ha elegendő adat áll rendelkezésre, a tudományos testületek becslést adhatnak a halászati lehetőségek olyan kiigazításához, amely az adott állomány esetében maximális fenntartható hozamot (MFH) fog eredményezni. Az ilyen szakvélemények az ún. MFH-szakvélemények. Más esetekben a tudományos testületek az elővigyázatossági megközelítést választják a halászati lehetőségek mennyiségére vonatkozó ajánlások megfogalmazásánál. Az ICES az e tekintetben alkalmazott módszertant egyik kiadványban⁵ ismerteti, amely arról szól, hogy miként készülnek a tudományos szakvélemények olyan állományok esetében, amelyekről nem áll rendelkezésre elegendő adat.

A Bizottság által itt javasolt valamennyi halászati lehetőség tükrözi az állományok állapotáról kapott tudományos szakvéleményekben foglaltakat, valamint azt, hogy e szakvélemények felhasználása a fenti közleményben vázolt módon történt.

Kirakodási kötelezettség

⁴ <https://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx>

⁵ Lásd különösen az *ICES approach to advice on fishing opportunities* című dokumentumot: https://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2021/2021/Advice_on_fishing_opportunities.pdf

Az alaprendelet 15. cikke értelmében a kirakodási kötelezettség 2019. január 1-je óta minden olyan állományra vonatkozik, amelyre fogási korlátok vannak érvényben. Az alaprendelet azonban bizonyos kivételeket ír elő a kirakodási kötelezettség alól. A tagállamok közös ajánlásai alapján a Bizottság felhatalmazáson alapuló rendeleteket fogadott el, amelyek egyedi visszadobási terveket határoznak meg. E tervek *de minimis* kivételek vagy a magas túlélési arányon alapuló mentességek alapján lehetővé tesznek korlátozott mennyiségű visszadobást.

A kirakodási kötelezettség bevezetésével a javasolt halászati lehetőségeknek – az alaprendelet 16. cikkének (2) bekezdésével összhangban – tükrözniük kell a kirakodott és a kifogott mennyiség közötti eltéréseket, tekintettel arra, hogy a halak visszadobása már nem engedélyezett. Ezt úgy kell megvalósítani, hogy a halászati lehetőségek meghatározásakor azokat a tudományos szakvéleményeket kell alapul venni, amelyek az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdése szerinti halászati tevékenységek által érintett állományokra vonatkoznak. A javasolt halászati lehetőségeket ezenkívül más releváns intézkedéseknek, nevezetesen a 16. cikknek a viszonylagos stabilitás elvéről szóló (1) bekezdésével és a 16. cikk (4) bekezdésével (a közös halászati politika céljai és a többéves tervekben előírt szabályok) összhangban kell megállapítani.

A kirakodási kötelezettség maradéktalan alkalmazásának figyelembevétele érdekében a Bizottság a korábban alapul vett, kirakodásra vonatkozó szakvélemények helyett fogási szakvélemények alapján terjeszti elő a teljes kifogható mennyiségeket. A javasolt uniós kvóták a megállapított mentességek, illetve kivételek alapján figyelembe vesznek korlátozott mennyiségű visszadobást; ezeket a mennyiségeket nem fogják kirakodni, illetve beleszámítani a kvótákba, ezért levonásra kerülnek az uniós kvótákból.

Az egymást követő évek közötti rugalmasság

Figyelembe kell venni az alaprendelet és a 847/96/EK tanácsi rendelet⁶ közötti összefüggéseket is. Ez utóbbi további feltételeket állapít meg a teljes kifogható mennyiségek éves kezelésére vonatkozóan, beleértve az elővigyázatossági, illetve az analitikai célokra kifogható állományokra vonatkozó rugalmasságot (jelen esetben olyan állományok, amelyekről az ICES az elővigyázatossági megközelítésen alapuló szakvéleményt, illetve MFH-szakvéleményt bocsátott ki) (3. és 4. cikk). A 847/96/EK rendelet 2. cikke értelmében a teljes kifogható mennyiségek rögzítésekor a Tanácsnak döntenie kell arról, hogy mely állományok nem tartoznak majd az említett rendelet 3. és a 4. cikkének hatálya alá, figyelembe véve különösen az állományok biológiai állapotát. Az alaprendelet 15. cikkének (9) bekezdése az egymást követő évek közötti rugalmasság egy másik mechanizmusáról rendelkezik.

Annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a túlzott rugalmasság, amely gyengítené a tengeri biológiai erőforrások észszerű és felelősségteljes kiaknázásának elvét és akadályozná a közös halászati politika célkitűzéseinek megvalósítását, egyértelművé kell tenni, hogy a 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke szerinti intézkedések, valamint az alaprendelet 15. cikkének (9) bekezdése szerinti intézkedések nem alkalmazhatók együttesen.

Az alaprendelet 15. cikkének (9) bekezdése szerinti, az egymást követő évek közötti rugalmasságot ki kell zárni, amennyiben az aláásná a KHP célkitűzéseinek megvalósítását, különösen azon állományok esetében, amelyek szaporodóképes biomasszája nem éri el a biomassza korlátozási referenciapontját (B_{lim}).

⁶ A Tanács 847/96/EK rendelete (1996. május 6.) a teljes kifogható mennyiség és kvóták éves kezelésére vonatkozó kiegészítő feltételek bevezetéséről (HL L 115., 1996.5.9., 3. o.).

A javasolt teljes kifogható mennyiségek és magyarázatok

A Bizottság 2019 óta (az éves halászati lehetőségekről szóló rendelet indokolásában) felsorolja azokat az állományokat, amelyek tekintetében a javasolt teljes kifogható mennyiség (TAC) több mint 20 %-kal eltér az aktuális teljes kifogható mennyiségtől. 2022-re vonatkozóan ezek a következők:

TAC	Tengeri terület	A 2022. évre javasolt TAC	A javasolt TAC változása a 2021. évihez képest	Magyarázat
Közönséges tőkehal (Kattegat)	Kattegat	97 t	-21 %	Az elővigyázatossági megközelítésen alapuló szakvélemény 0 tonnát javasol. A Bizottság TAC-ot javasol az elkerülhetetlen járulékos fogásokra vonatkozóan (a norvég homár halászatában), összhangban az ICES szakvéleményével.
Norvég homár (3a)	Skagerrak és Kattegat	8 501 t	-31 %	A Bizottság az MFH-szakvéleménynek és az F_{MFH} tartományon belüli legalacsonyabb értéknek ($F_{MFH\ lower}$) megfelelő teljes kifogható mennyiséget javasol. Az F_{MFH} tartomány a halászati mortalitási értékek azon tartománya, amelyen belül hosszú távon valamennyi érték MFH-t eredményez, valamint hosszú távon legfeljebb 5 %-os hozamcsökkenést okoz anélkül, hogy jelentősen befolyásolná az állomány szaporodási folyamatát. A TAC nem az F_{MFH} pontértékkel, hanem az $F_{MFH\ lower}$ értékkel van összhangban, mivel a közönséges tőkehal – amelyre a szakvélemény 0 tonnát javasol – járulékos fogásnak minősül ebben a halászatban. Az F_{MFH} pontérték a halászati mortalitásnak az az értéke, amely a hosszú távú maximális fenntartható hozamot eredményez.
Norvég homár (8c, 25. és 31. funkcionális egység (FE))	A Vizcayai-öböl déli része	1,7 t in 25. FE-ben 20 t in 31. FE-ben	a meglévő intézkedések meghosszabbítása a 25. FE-ben +1 329 % a 31. FE-ben	A 25. FE esetében az elővigyázatossági megközelítésen alapuló szakvélemény 0 tonnát ajánl. A Bizottság azt javasolja, hogy az egységyi erőfeszítésre jutó halfogásra (CPUE) vonatkozó adatokat gyűjtő tudományos halászat esetében ne változzon a TAC. A 31. FE esetében a Bizottság az MFH-szakvéleménynek és az F_{MFH} pontértéknek megfelelő TAC-ot javasol. Az uniós kvóta meghatározásakor levonásra kerültek a kirakodási kötelezettség alóli mentesség szerinti mennyiségek.
Sima lepényhal (Kattegat)	Kattegat	1 038 t	+34 %	A Bizottság az MFH-szakvéleménynek és az $F_{MFH\ lower}$ értéknek megfelelő TAC-ot javasol. A TAC nem az F_{MFH} pontértékkel, hanem az $F_{MFH\ lower}$ értékkel van összhangban, mivel a közönséges tőkehal – amelyre a szakvélemény 0 tonnát javasol – járulékos fogásnak minősül ebben a halászatban. Ez a TAC a szakvéleményben meghatározott terület (Kattegat, Bæltek és Øresund) tekintetében megállapított TAC bizonyos hányadát (19,2 %) teszi ki. Az uniós kvóta meghatározásakor levonásra kerültek a kirakodási kötelezettség alóli mentesség szerinti mennyiségek.

TAC	Tengeri terület	A 2022. évre javasolt TAC	A javasolt TAC változása a 2021. évihez képest	Magyarázat
Nyelvhal (7b és 7c)	Az Írországtól nyugatra fekvő területek és a Porcupine-pad	19 t	-44 %	A Bizottság az elővigyázatossági megközelítésen alapuló szakvéleménynek megfelelő TAC-ot javasol.
Közönséges nyelvhal (8ab)	A Vizcayai-öböl északi és középső része	2 233 t	-37 %	A Bizottság az MFH-szakvéleménynek és az F_{MFH} pontértéknek megfelelő TAC-ot javasol. A biomassa jelenleg az MFH $B_{trigger}$ alatt, de a B_{lim} felett van. Az MFH $B_{trigger}$ a szaporodóképes állomány biomasszájának (SSB) olyan értéke, amely alatt állománygazdálkodási intézkedést kell hozni, lehetővé téve, hogy az állomány hosszú távon a maximális fenntartható hozamot biztosítani képes méretre gyarapodjon, a B_{lim} pedig az SSB olyan értéke, amely alatt csökkenhet a reprodukciós kapacitás. Az MFH-szakvélemény figyelembe veszi a jelenlegi alacsonyabb biomasszákat. Az uniós kvóta meghatározásakor levonásra kerültek a kirakodási kötelezettség alóli mentesség szerinti mennyiségek.

* A minimális csökkentéssel érintett teljes kifogható mennyiségek esetében az összehasonlítás az uniós kvóták alapján történik.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

A javasolt intézkedések a közös halászati politika célkitűzéseivel és szabályaival összhangban kerültek kidolgozásra.

- **Összhang az Unió egyéb politikáival**

A javasolt intézkedések összhangban vannak más uniós szakpolitikákkal, különösen a környezetvédelmi politikával és a fenntartható fejlődési politikával.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

E javaslat jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 43. cikkének (3) bekezdése.

Az Európai Uniónak az élő vízi erőforrások fenntartható kiaknázására vonatkozó kötelezettségei az alarendelet 2. cikkében meghatározott kötelezettségekből fakadnak.

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

A javaslat az EUMSZ 3. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említettek szerint az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik, ezért a szubszidiaritás elve nem alkalmazható.

- **Arányosság**

A javaslat az alábbiak alapján megfelel az arányosság elvének: Mivel a KHP közös politika, és az EUMSZ 43. cikke (3) bekezdésének megfelelően a Tanács feladata, hogy intézkedéseket fogadjon el a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan. A javasolt tanácsi rendelet elosztja a halászati lehetőségeket a tagállamok között. Az alaprendelet 16. és 17. cikke alapján a tagállamok ezután e halászati lehetőségeket saját belátásuk szerint osztják el a régiók vagy a piaci szereplők között. Ennélfogva elegendő mozgástér áll a tagállamok rendelkezésére az odaítélt halászati lehetőségek kiaknázásának céljára általuk kiválasztott társadalmi-gazdasági modellre vonatkozó döntések meghozatalában.

A javaslatnak a tagállamokra nézve nincsenek új pénzügyi vonzatai. A Tanács minden évben elfogad egy ehhez hasonló rendeletet, végrehajtásának állami és magánszektorbeli módozatai pedig már adottak.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A javasolt jogi aktus az EUMSZ 43. cikkének (3) bekezdésével összhangban tanácsi rendelet.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése / célravezetőségi vizsgálata**

A halászati lehetőségekről szóló rendeletet évente többször is módosítják azért, hogy a jogszabály a legfrissebb tudományos szakvéleményeket és egyéb fejleményeket tükrözze.

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

a) A konzultáció módja, a legfontosabb célterületek és a válaszadók köre

„Az uniós halászat fenntarthatóbbá tétele: az aktuális helyzet és a 2022-re vonatkozó iránymutatások” című éves közleményét alapul véve a Bizottság egyeztetést folytatott az érdekelttel – különösen a tanácsadó testületeken keresztül – és a tagállamokkal a halászati lehetőségekkel kapcsolatos különféle javasolataiban alkalmazott szemléletéről.

A Bizottság a *közösségi halászati gazdálkodással kapcsolatos konzultáció javításáról* szóló közleményében (COM(2006) 246 végleges) vázolt megközelítést követte, amelynek az a lényege, hogy az érdekelt felekkel korábbi időpontban kell konzultálni, így stratégiaibb jellegű vitát lehet velük folytatni („előreütemezési folyamat”).

b) Az észrevételek és felhasználásuk rövid ismertetése

A fenti éves közleményre adott válaszaikban az érdekelt felek kifejtették véleményüket az állományok állapotát ismertető bizottsági értékelésről és a megfelelő állománygazdálkodási válaszlehetőségekről. A Bizottság e javaslat megfogalmazásakor figyelembe vette a válaszokat.

- **Szakértői vélemények összegyűjtése és felhasználása**

A fentieknek megfelelően a Bizottság konzultált az ICES-sel az alkalmazandó módszertanról. Az ICES szakvéleményei az ICES szakértői csoportjai és döntéshozatali testületei által

kidolgozott szakvéleményezési keretrendszeren alapulnak, és azokat az ICES és a Bizottság között létrejött egyetértési megállapodásnak megfelelően bocsátják ki.

A végső cél az állományok maximális fenntartható hozamot biztosítani képes szintre való helyreállítása és az ezen a szinten történő tartása. Ez a cél kifejezetten szerepel az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésében, amely szerint ezt a célkitűzést „[...] amely állományoknál lehetséges 2015-ig, az összes állomány esetében pedig fokozatosan legkésőbb 2020-ig” kell elérni. Ez jól tükrözi azt a kötelezettségvállalást, amelyet az Unió a fenntartható fejlődésről szóló, 2002. évi johannesburgi csúcstalálkozó következtetési és a kapcsolódó végrehajtási terv vonatkozásában tett. Amint azt a fentiekben már megjegyeztük, egyes állományok – többek között a fogásmennyiség és a kereskedelmi érték szempontjából fontos állományok (pl. szürke tőkehal, közönséges tőkehal, ördöghalfélék, nyelvhalak, rombuszhalak, foltos tőkehal és norvég homár) – esetében rendelkezésre állnak a maximális fenntartható hozamra vonatkozó információk.

Az északi-tengeri és nyugati vizekben élő célállományokra vonatkozó halászati lehetőségeket a vonatkozó többéves tervek alapján kell meghatározni, amelyek megállapítják a mortalitás F_{MFH} tartományait, és ezért meghatározott feltételek mellett bizonyos fokú rugalmasságot biztosítanak. A Bizottság szakvéleményt kért az ICES-től, amelynek alapján értékelni lehet a rugalmasság szükségességét, és végre lehet hajtani a rugalmassági intézkedéseket. Az F_{MFH} értékek felső tartományát csak abban az esetben vettük igénybe a teljes kifogható mennyiségek meghatározásánál, ha – tudományos szakvélemények alapján – a halászati lehetőségek F_{MFH} tartományok szerinti meghatározására:

- a vegyes halászat esetében a vonatkozó többéves tervben kitűzött célok elérése, vagy
- valamely állomány fazon belüli vagy fajok közötti dinamikák miatti komoly károsodásának elkerülése, vagy
- az évek közötti jelentős ingadozások korlátozása érdekében van szükség.

Ha egy állomány biomasszája nem éri el a vonatkozó tervben említett referenciapontokat, a halászati lehetőségeket a biomassa csökkenésével arányosan csökkentett halászati mortalitásnak megfelelően kell megállapítani.

Bizonyos esetekben az MFH elérése szükségessé teheti a halászati mortalitás és/vagy a fogásmennyiség csökkentését. Ennek megfelelően ez a javaslat felhasználja az MFH-szakvéleményeket, amennyiben rendelkezésre állnak. A KHP céljaival összhangban, amennyiben a teljes kifogható mennyiségek előterjesztése MFH-szakvélemény alapján történik, a teljes kifogható mennyiségek olyan szinten kerültek megállapításra, amely a vonatkozó szakvélemény szerint biztosítaná az MFH 2022-ben történő elérését. Ez a megközelítés *„Az uniós halászat fenntarthatóbbá tétele: az aktuális helyzet és a 2022-re vonatkozó iránymutatások”* című bizottsági közleményben foglalt elveken alapul.

Azon állományok esetében, amelyekről kevés adat áll rendelkezésre, a tudományos tanácsadó testületek ajánlásokat bocsátanak ki arról, hogy a fogásokat csökkenteni kell-e, szinten kell-e tartani vagy esetleg megengedhető-e a növelésük. Az ilyen eltérésekkel kapcsolatban mennyiségi iránymutatást adott az ICES szakvéleménye, amelyet felhasználtunk a javasolt teljes kifogható mennyiségek meghatározásához.

Bizonyos állományokra (főképpen a széles körben elterjedt állományokra, cápa- és rájaállományokra) vonatkozóan összefoglalóan jelenik meg az ICES-szakvélemény. Ezt a javaslatot a tudományos szakvélemény beérkezésekor naprakésszé kell majd tenni.

- **Hatásvizsgálat**

A halászati lehetőségekre vonatkozó rendelet hatályát az EUMSZ 43. cikkének (3) bekezdése ismerteti.

E javaslat a rövid távú szemlélet helyett a hosszú távú fenntarthatóságot tartja szem előtt. Ezért figyelembe veszi az érdekelt felek és a tanácsadó testületek kezdeményezéseit, amennyiben azokat az ICES és/vagy a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) kedvezően értékelte. A közös halászati politika reformjára irányuló bizottsági javaslat egy hatásvizsgálaton (SEC(2011) 891) alapult, amely azzal érvelt, hogy a maximális fenntartható hozamra vonatkozó célkitűzés elérése a környezeti, gazdasági és társadalmi fenntarthatóság előfeltétele.

Ami a regionális halászati gazdálkodási szervezetek által szabályozott halászati lehetőségeket és a harmadik országokkal közösen kezelt állományokat illeti, ez a javaslat lényegében végrehajtja a nemzetközileg elfogadott intézkedéseket. A halászati lehetőségek lehetséges hatásainak értékelése szempontjából releváns elemeket azon nemzetközi tárgyalások előkészítése és lebonyolítása keretében vitatják meg, amelyek során az Unió megállapodik harmadik felekkel a halászati lehetőségekről.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

A javasolt aktus eredményeképpen egyszerűsödnek az uniós vagy nemzeti hatóságokra vonatkozó igazgatási eljárások, különösen az erőkifejtés-gazdálkodásra vonatkozó követelmények tekintetében.

- **Alapjogok**

Tárgytalan.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslatnak nem lesznek költségvetési hatásai.

5. EGYÉB ELEMEEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A rendelet előírásainak végrehajtása és betartásuk figyelemmel kísérése a közös halászati politikának megfelelően fog történni.

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

**bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében az uniós vizeken,
valamint az uniós halászhajók tekintetében egyes nem uniós vizeken alkalmazandó
halászati lehetőségeknek a 2022. évre történő meghatározásáról**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ) és különösen annak 43. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹ előírja, hogy az állományvédelmi intézkedéseket a rendelkezésre álló tudományos, műszaki és gazdasági szakvélemények, és azon belül is többek között – amennyiben releváns – a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) és egyéb tanácsadó szervek által készített jelentések figyelembevételével, továbbá a tanácsadó testületektől kapott szakvélemények figyelembevételével kell elfogadni.
- (2) A halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozó intézkedések – ezen belül adott esetben a velük funkcionálisan összefüggő feltételek – elfogadása a Tanács feladata. Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (4) bekezdése szerint a halászati lehetőségeket a közös halászati politikának az említett rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott célkitűzéseivel összhangban kell rögzíteni. Ezenkívül a konkrét többéves tervek hatálya alá tartozó állományok esetében a teljes kifogható mennyiségeket az említett tervekben meghatározott célokkal és intézkedésekkel összhangban kell megállapítani. A hivatkozott rendelet 16. cikkének (1) bekezdése értelmében a halászati lehetőségeket úgy kell elosztani a tagállamok között, hogy minden halállományra vagy halászatra vonatkozóan biztosított legyen a tagállamok által folytatott halászati tevékenységek viszonylagos stabilitása.
- (3) A teljes kifogható mennyiségeket ezért az 1380/2013/EU rendelettel összhangban a rendelkezésre álló tudományos szakvélemények alapján, a biológiai és társadalmi-gazdasági vonatkozások figyelembevételével kell meghatározni, biztosítva ugyanakkor az egyes halászati ágazatokkal szembeni, egymáshoz viszonyítottan méltányos bánásmódot; ezenkívül figyelembe kell venni az érdekelttel folytatott konzultációk során – különösen a tanácsadó testületek ülésein – megfogalmazott véleményeket is.
- (4) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke értelmében a kirakodási kötelezettség 2019. január 1-je óta minden olyan állományra vonatkozik, amelyre fogási korlát van

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

érvényben, noha ez alól lehetnek bizonyos kivételek. Az említett rendelet 16. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy amennyiben egy adott halállomány tekintetében kirakodási kötelezettség kerül bevezetésre, a halászati lehetőségeknek a fogásokat, nem pedig a kirakodásokat kell tükrözniük. A tagállamok által benyújtott közös ajánlások alapján és az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének megfelelően a Bizottság több felhatalmazáson alapuló rendeletet fogadott el, amelyek egyedi visszadobási tervek formájában meghatározzák a kirakodási kötelezettség végrehajtásának részletes szabályait.

- (5) A kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó fajok állományaira vonatkozó halászati lehetőségeknek figyelembe kell venniük azt a tényt, hogy a visszadobás gyakorlata elvben többé már nem engedélyezett. Ezért a halászati lehetőségeket a Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES) által kiadott szakvéleményekben szereplő, a teljes fogásmennyiségre vonatkozó értékek alapján kell meghatározni (a szakvéleményekben szereplő, a szándékos fogásokra vonatkozó értékek helyett). Azokat a mennyiségeket, amelyeket a kirakodási kötelezettség alóli kivételként továbbra is vissza lehet dobni, le kell vonni a szakvéleményekben szereplő, a teljes fogásmennyiségre vonatkozó értékekből.
- (6) Egyes állományokra vonatkozóan az ICES teljes halászati tilalmat javasol tudományos szakvéleményében. Amennyiben azonban az említett állományokra vonatkozó teljes kifogható mennyiségek a tudományos szakvéleményekben megjelölt értékek szerint kerülnek megállapításra, az a kötelezettség, amely szerint a vegyes halászatban az összes fogást – ideértve az említett állományokból származó járulékos fogásokat is – ki kell rakodni, ahhoz a jelenséghez vezet, hogy a blokkoló kvóta hatálya alá tartozó fajok esetében a kvóta kimerítése a halászati tevékenység leállítását idézi elő. Annak érdekében, hogy megfelelő egyensúly legyen teremthető egyrészt a halászat folytatása (tekintettel a halászat leállításának potenciálisan súlyos társadalmi-gazdasági következményeire), másrészt pedig az említett állományok vonatkozásában a jó biológiai állapot elérésének szükségessége között, valamint figyelembe véve, hogy a vegyes halászatban nehéz valamennyi állományt a maximális fenntartható hozam (MFH) szintjén egyidejűleg halászni, helyénvaló külön teljes kifogható mennyiségeket megállapítani az említett állományok járulékos fogásaira vonatkozóan. Ezeket a teljes kifogható mennyiségeket olyan értékekben kell megállapítani, amelyek biztosítják az említett állományok mortalitásának csökkenését, valamint ösztönzik a szelektivitás javítását és a szóban forgó állományok járulékos fogásainak elkerülését. Annak érdekében, hogy csökkenjen a járulékos fogásokra vonatkozó teljes kifogható mennyiségek hatálya alá tartozó állományokból kifogott egyedek mennyisége, az említett állományokhoz tartozó halak fogására irányuló halászati tevékenységek esetében a halászati lehetőségeket olyan szinten kell megállapítani, amely elősegíti, hogy a veszélyeztetett állományok biomasszaszintje fenntartható szintekre álljon vissza. Emellett az illegális visszadobás gyakorlatának megakadályozása céljából a halászati lehetőségekhez szorosan kapcsolódó technikai és ellenőrzési intézkedéseket kell megállapítani.
- (7) Annak érdekében, hogy vegyes halászat esetében a lehetséges mértékben biztosítható legyen a halászati lehetőségeknek az 1380/2013/EU rendelet 16. cikke (2) bekezdésével összhangban történő felhasználása, indokolt egy kvótacserealapot meghatározni azon tagállamok számára, amelyek nem rendelkeznek az elkerülhetetlen járulékos fogásokat fedező saját kvótával.

- (8) Az (EU) 2019/472 európai parlamenti és tanácsi rendelettel² létrehozott, nyugati vizekre vonatkozó többéves tervvel összhangban az említett rendelet 1. cikkének (1) bekezdésében felsorolt állományokra vonatkozó halászati mortalitás célértékét az említett rendelet 2. cikkében meghatározott maximális fenntartható hozamot eredményező halászati mortalitási értékek tartományain (F_{MFH} tartományok) belül kell tartani, összhangban a szóban forgó rendelet 4. cikkével. Az ICES 8a és 8b körzetben élő farkassügér (*Dicentrarchus labrax*) teljes halászati mortalitását ezért az ICES MFH-szakvéleményének és az F_{MFH} pontértéknek megfelelően kell meghatározni, figyelembe véve a kereskedelmi fogásokat és a rekreációs célú halászat keretében ejtett fogásokat, valamint a visszadobott halakat. Az F_{MFH} pontérték a halászati mortalitásnak az az értéke, amely a hosszú távú maximális fenntartható hozamot eredményez. Az érintett tagállamoknak (Franciaország és Spanyolország) az (EU) 2019/472 rendelet 4. cikke (3) bekezdésében előírtaknak megfelelően meg kell hozniuk a megfelelő intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a halászflokkok és a rekreációs halászaik által előidézett halászati mortalitás ne haladja meg az F_{MFH} pontértéket.
- (9) A farkassügér rekreációs célú halászatát szabályozó intézkedéseket fenn kell tartani, figyelembe véve, hogy a rekreációs célú halászat jelentős hatást gyakorol az érintett állományokra. A tudományos szakvéleménynek megfelelően javasolt fenntartani a fogási korlátokat. A rögzített hálók használatát ki kell zárni, mivel nem kellően szelektívek, és így vélhetően több egyed fogható velük, mint amennyit a megállapított határértékek lehetővé tesznek. Figyelembe véve a környezeti, társadalmi és gazdasági körülményeket és különösen azt, hogy a part menti közösségekben a kereskedelmi halászok nagy mértékben függenek ezektől az állományoktól, a farkassügérre vonatkozó említett intézkedések megfelelő egyensúlyt teremtenek a kereskedelmi és a rekreációs célú halászatot folytatók érdekei között. Az intézkedések lehetővé teszik a rekreációs halászok számára a halászatot azzal, hogy figyelembe veszik e halászok állományokra gyakorolt hatását.
- (10) A cápák és ráják alosztályára (cápák és rájaalakúak) vonatkozó tudományos szakvélemény teljes halászati tilalmat javasol, mivel az említett alosztályba tartozó fajoknak rossz a védettségi helyzetük. Emellett a magas túlélési arányok azt jelentik, hogy a visszadobás vélhetően nem növeli a halászati mortalitást és előnyös lenne e fajok védelme szempontjából. Ezért az ilyen fajok halászatát meg kell tiltani. Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében a kirakodási kötelezettség nem vonatkozik azokra a fajokra, amelyek vonatkozásában halászati tilalom van érvényben.
- (11) Az Északi-tengerre vonatkozó többéves terv az (EU) 2018/973 európai parlamenti és tanácsi rendelettel³ jött létre és 2018-ban lépett hatályba. A nyugati vizekre vonatkozó többéves tervet az (EU) 2019/472 rendelet hozta létre; az említett terv 2019-ben lépett

² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/472 rendelete (2019. március 19.) a nyugati vizekben és a szomszédos vizekben halászott állományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról, az (EU) 2016/1139 és az (EU) 2018/973 rendelet módosításáról, valamint a 811/2004/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK és az 1300/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 83., 2019.3.25., 1. o.).

³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/973 rendelete (2018. július 4.) az Északi-tenger tengerfenéken élő állományaira és azok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a kirakodási kötelezettség Északi-tengeren történő végrehajtásának részletes meghatározásáról, valamint a 676/2007/EK és az 1342/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 179., 2018.7.16., 1. o.).

hatályba. Az említett tervek 1. cikkének (1) bekezdésében felsorolt állományokra vonatkozó halászati lehetőségeket a többéves tervekben előírt célértékeknek (F_{MFH} -tartományok) és biztosítékoknak megfelelően kell meghatározni. Az F_{MFH} -tartományokat a vonatkozó ICES-szakvéleményben határozták meg. Amennyiben nem állnak rendelkezésre megfelelő tudományos adatok, a járulékosan kifogott állományokra vonatkozó halászati lehetőségeket az említett többéves tervekben foglaltak szerinti elővigyázatossági megközelítésnek megfelelően kell meghatározni.

- (12) Az északi-tengeri többéves terv 7. cikkének megfelelően, amennyiben a tudományos szakvélemények azt jelzik, hogy a szóban forgó terv 1. cikkének (1) bekezdésében említett bármely állomány szaporodóképes biomasszája a referenciapont-határérték (B_{lim}) alatt van, további korrekciós intézkedéseket kell hozni annak biztosítására, hogy az állomány gyorsan visszaálljon a maximális fenntartható hozamot biztosító szint fölé. Ezek a korrekciós intézkedések magukban foglalhatják különösen az érintett állomány célzott halászatának felfüggesztését, valamint a szóban forgó állományokra vagy más állományokra vonatkozó halászati lehetőségek megfelelő csökkentését a halászatokban.
- (13) A kékúszójú tonhalnak az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő állományai tekintetében a teljes kifogható mennyiségeket az (EU) 2016/1627 európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁴ megállapított szabályok szerint kell meghatározni.
- (14) Azon állományok vonatkozásában, amelyekről nem áll rendelkezésre elegendő vagy megbízható adat az állományméret becsléséhez, az állománygazdálkodási intézkedések és a teljes kifogható mennyiségek megállapításakor az 1380/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 8. pontjában meghatározott, a halászati gazdálkodásban alkalmazott elővigyázatossági megközelítést kell követni, figyelembe véve az állomány-specifikus tényezőket és különösen az állomány tendenciáiról rendelkezésre álló információkat és a vegyes halászattal kapcsolatos megfontolásokat.
- (15) A 847/96/EK tanácsi rendelet⁵ (3. és 4. cikke) kiegészítő feltételeket vezetett be a teljes kifogható mennyiségek éves kezelésére vonatkozóan, beleértve az elővigyázatossági, illetve analitikai szempontból kifogható teljes mennyiségek tekintetében meghatározott rugalmassági rendelkezéseket is. Az említett rendelet 2. cikke értelmében a teljes kifogható mennyiségek meghatározásakor a Tanácsnak – mindenekelőtt az állományok biológiai állapota alapján – határoznia kell arról, hogy az említett rendelet 3. és 4. cikke mely állományok esetében nem alkalmazandó. 2014-ben az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése bevezetett egy újabb, az egymást követő évek közötti rugalmassági mechanizmust a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó valamennyi állomány vonatkozásában. Annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a túlzott rugalmasság, amely gyengítené a tengeri biológiai erőforrások észszerű és felelősségteljes kiaknázásának elvét, akadályozná a közös halászati politika célkitűzéseinek elérését, valamint rontaná az állományok biológiai állapotát, a 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikkét csak akkor indokolt alkalmazni az analitikai célokra kifogható teljes mennyiségre, ha a tagállamok nem veszik igénybe

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1627 rendelete (2016. szeptember 14.) az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójútonhal-állományra vonatkozó többéves helyreállítási tervről, valamint a 302/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 252., 2016.9.16., 1. o.).

⁵ A Tanács 847/96/EK rendelete (1996. május 6.) a teljes kifogható mennyiség és kvóták éves kezelésére vonatkozó kiegészítő feltételek bevezetéséről (HL L 115., 1996.5.9., 3. o.).

az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésében meghatározott, egymást követő évek közötti rugalmassági mechanizmust.

- (16) Amennyiben egy adott teljes kifogható mennyiséget (TAC) csak egyetlen tagállamnak osztanak ki, az EUMSZ 2. cikkének (1) bekezdésével összhangban az érintett tagállamot helyénvaló felhatalmazni teljes kifogható mennyiségének meghatározására. Gondoskodni kell arról, hogy a szóban forgó teljes kifogható mennyiség meghatározásakor az adott tagállam teljes mértékben a közös halászati politika alapelveinek és szabályainak megfelelően járjon el.
- (17) Az (EU) 2016/1627 rendelet 5., 6., 7. és 9. cikkével, valamint I. mellékletével összhangban meg kell határozni a 2022. évre vonatkozó halászati erő kifejtés felső határértékeit.
- (18) A halászati lehetőségek teljes körű felhasználásának biztosítása érdekében helyénvaló lehetővé tenni, hogy rugalmas rendszert alkalmazzanak egyes olyan TAC-területek között, amelyek ugyanazon biológiai állományra vonatkoznak.
- (19) Bizonyos fajok, mint például egyes cápafajok védelme szempontjából még a korlátozott halászati tevékenység is komoly kockázatot jelenthet. Következésképpen az ilyen fajokra vonatkozó halászati lehetőségeket a kiaknázásukra vonatkozó általános tilalom bevezetése révén teljes mértékben korlátozni kell.
- (20) A vándorló, vadon élő állatfajok védelméről szóló egyezmény szerződő feleinek 12. konferenciáján (Manila, 2017. október 23–28.) több fajt felvettek a védett fajoknak az egyezmény I. és II. függelékében szereplő jegyzékeire. Helyénvaló ezért rendelkezéseket hozni e fajok védelmére a valamennyi vízen halászatot folytató uniós halászhajók és az uniós vizeken halászatot folytató nem uniós halászhajók tekintetében.
- (21) Az uniós halászhajók számára rendelkezésre álló, e rendeletben meghatározott halászati lehetőségek felhasználása az 1224/2009/EK tanácsi rendelet⁶ és különösen annak a fogások és a halászati erő kifejtés nyilvántartásáról, valamint a halászati lehetőségek kimerülésére vonatkozó adatok bejelentéséről szóló 33. és 34. cikkének hatálya alá tartozik. Ezért meg kell határozni azokat a kódokat, amelyeket a tagállamoknak az e rendelet hatálya alá tartozó állományok kirakodásai tekintetében a Bizottság részére teljesítendő adatszolgáltatás során használniuk kell.
- (22) Az ICES 1 és 2 alterület nemzetközi vizeiben élő grönlandi laposhalra vonatkozó uniós teljes kifogható mennyiség nem érinti az Uniónak az e halászatból való megfelelő részesedésével kapcsolatos álláspontját.
- (23) [Az Északkelet-atlanti Halászati Bizottság (NEAFC) a 2020-as éves ülésén állományvédelmi intézkedést fogadott el az Irminger-tengerben és a szomszédos vizekben élő két vöröskáposzka-állomány vonatkozásában, amely intézkedéssel megtiltotta a szóban forgó állományok közvetlen halászatát. Ezenkívül a járulékos fogások minimálisra csökkentése érdekében a NEAFC megtiltotta a halászati tevékenységeket a vörös álsünger-aggregátumok területén. Az ICES teljes halászati

⁶ A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító uniós ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

tilalomra vonatkozó szakvéleményén alapuló említett intézkedéseket végre kell hajtani az uniós jogban. A NEAFC nem tudott ajánlást elfogadni az ICES 1 és 2 alterületen élő vörös álsügérre vonatkozóan. Az említett állomány tekintetében a teljes kifogható mennyiséget a NEAFC keretében képviselt uniós állásponttal összhangban kell megállapítani.] *[A NEAFC éves ülése után aktualizálni kell a preambulumbekendést és a vonatkozó rendelkezéseket.]*

- (24) [A Covid19-világjárvány miatt az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság (ICCAT) a 2020-as éves ülését levélváltás keretében tartott döntéshozatali eljárás váltotta fel, amely 2020 októberében kezdődött és 2021. január elején ér véget. E folyamat egyik fő célja az volt, hogy lehetővé tegye a 2020-ban lejáró hatályos intézkedések – szükség esetén kisebb technikai kiigazításokkal történő – meghosszabbítását.] *[Az ICCAT éves ülése után aktualizálni kell a preambulumbekendést és a vonatkozó rendelkezéseket.]*
- (25) [A kékúszójú tonhalra vonatkozó gazdálkodási tervről szóló 19-04 ICCAT-ajánlás csak 2019-re és 2020-ra állapít meg teljes kifogható mennyiséget. Az ICCAT még nem hozott döntést a 2021. évi teljes kifogható mennyiségről. Tekintettel a 2020. évi döntéshozatali folyamatra, az a javaslat született, hogy kövessék a tudományos szakvéleményt, amely a teljes kifogható mennyiség 36 000 tonnában való fenntartását ajánlja. Bár úgy tűnik, hogy konszenzus alakult ki a teljes kifogható mennyiség mértékével kapcsolatban, fennáll a veszélye annak, hogy az ICCAT hivatalosan nem fogadja el azt e rendelet elfogadása előtt. A teljes kifogható mennyiséget ezért az említett szinten kell meghatározni, de a lehető leghamarabb felül kell vizsgálni, ha az ICCAT ettől eltérő teljes kifogható mennyiséget fogad el.] *[Az ICCAT éves ülése után aktualizálni kell a preambulumbekendést és a vonatkozó rendelkezéseket.]*
- (26) [Az ICCAT 2020. évi döntéshozatali eljárása során az Unió átfogó tervet javasolt, amely magában foglalt egyrészt egy teljes kifogható mennyiséget azzal a céllal, hogy azonnal megszűnjön az Atlanti-óceán északi részén élő lándzsafogú cápa túlhalászása, másrészt egy sor kísérő intézkedést az északi lándzsafogú cápa mortalitásának további csökkentése érdekében. Tekintettel arra, hogy az ICCAT-ban nem alakult ki konszenzus, az állomány súlyos helyzete, valamint azon tény miatt, hogy a fogási szint kétharmadáért az Unió felelős, az Uniónak e faj tekintetében egyoldalú fogási korlátot kell megállapítania; a fogási korlát megfelel a tudományos bizottság által az ICCAT szintjén előírt korlát Uniónra eső részének.] *[Az ICCAT éves ülése után aktualizálni kell a preambulumbekendést és a vonatkozó rendelkezéseket.]*
- (27) [Az észak-atlanti germonra vonatkozó lehalászási szabályról szóló 17-04 ICCAT-ajánlás csak a 2018–2020-as időszakra határoz meg teljes kifogható mennyiséget. Az ICCAT még nem hozott döntést a 2021. évi teljes kifogható mennyiségről. Figyelembe véve a 2020-ban alkalmazott döntéshozatali eljárást, az a javaslat született, hogy kövessék a tudományos szakvéleményt, amely az új teljes kifogható mennyiségnek a jelenlegi ideiglenes lehalászási szabály alapján történő meghatározását ajánlja, valamint azt, hogy csak egy évre hajtsák végre a fogási és egyéb korlátok arányos emelését. Bár úgy tűnik, hogy konszenzus alakult ki a teljes kifogható mennyiség mértékével kapcsolatban, fennáll a veszélye annak, hogy az ICCAT hivatalosan nem fogadja el azt e rendelet elfogadása előtt. A teljes kifogható mennyiséget ezért az említett szinten kell meghatározni, de a lehető leghamarabb felül kell vizsgálni, ha az ICCAT ettől eltérő teljes kifogható mennyiséget fogad el.] *[Az ICCAT éves ülése után aktualizálni kell a preambulumbekendést és a vonatkozó rendelkezéseket.]*

- (28) [Figyelembe véve a 2020-ban alkalmazott döntéshozatali eljárást, az ICCAT még nem fogadta el hivatalosan a nagyszemű tonhalra, a sárgaúszójú tonhalra, a kormos marlinra és a fehér marlinra vonatkozó teljes kifogható mennyiségeket. Bár úgy tűnik, hogy konszenzus alakult ki a teljes kifogható mennyiségek mértékével kapcsolatban, fennáll a veszélye annak, hogy az ICCAT hivatalosan nem fogadja el azokat e rendelet elfogadása előtt. A teljes kifogható mennyiségeket ezért az említett szinten kell meghatározni, de a lehető leghamarabb felül kell vizsgálni, ha az ICCAT ezektől eltérő teljes kifogható mennyiségeket fogad el.] *[Az ICCAT éves ülése után aktualizálni kell a preambulumbekendést és a vonatkozó rendelkezéseket.]*
- (29) [2020-as éves ülésén az Antarktisz Tengeri Élővilágának Védelmével Foglalkozó Bizottság (CCAMLR) a 2020. december 1-jétől 2021. november 30-ig terjedő időszakra fogási korlátokat fogadott el a célfajokra és a járulékos fogásként kifogott fajokra vonatkozóan. A 2021. évi halászati lehetőségek meghatározásakor figyelembe kell venni a megfelelő kvóták 2020. évi kihasználtságát.] *[A CCAMLR éves ülése után aktualizálni kell a preambulumbekendést és a vonatkozó rendelkezéseket.]*
- (30) [2020-as éves ülésén az Indiai-óceáni Tonhalbizottság (IOTC) fenntartotta a korábban elfogadott állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedéseket. Az említett intézkedéseket továbbra is végre kell hajtani az uniós jogban.] *[Az IOTC éves ülése után aktualizálni kell a preambulumbekendést és a vonatkozó rendelkezéseket.]*
- (31) [A Dél-csendes-óceáni Regionális Halászati Gazdálkodási Szervezet (SPRFMO) éves ülésére 2021. január 21. és február 1. között kerül sor. Indokolt előírni, hogy az SPRFMO-egyezmény hatálya alá tartozó területen jelenleg érvényes intézkedések a szervezet éves ülésének megtartásáig ideiglenesen hatályban maradjanak.] *[Az SPRFMO éves ülése után aktualizálni kell a preambulumbekendést és a vonatkozó rendelkezéseket.]*
- (32) [2020-as éves ülésén az Amerikaközi Trópusitonhal-bizottság (IATTC) nem jutott konszenzusra a trópusi tonhalra vonatkozó legutóbbi, 2020. december 31-én hatályát veszített intézkedés meghosszabbításáról. Ennek következtében a Csendes-óceán keleti részén folytatott trópusitonhal-halászat szabályozása 2021. január 1-jén megszűnik. A közös halászati politika elővigyázatossági elvére tekintettel célszerű, hogy az Unió továbbra is alkalmazza a trópusi tonhalra vonatkozóan az (EU) 2020/123 tanácsi rendeletben⁷ foglalt rendelkezéseket mindaddig, amíg az IATTC meg nem állapodik egy új intézkedésről.] *[Az IATTC éves ülése után aktualizálni kell a preambulumbekendést és a vonatkozó rendelkezéseket.]*
- (33) [2020-as éves ülésén a déli kékúszójú tonhal védelmével foglalkozó bizottság (CCSBT) a déli kékúszójú tonhalra vonatkozóan a 2016-os éves ülésén elfogadott teljes kifogható mennyiséget erősítette meg a 2021. év vonatkozásában. A vonatkozó intézkedéseket végre kell hajtani az uniós jogban.] *[A CCSBT éves ülése után aktualizálni kell a preambulumbekendést és a vonatkozó rendelkezéseket.]*
- (34) [2020-as éves ülésén a Délkelet-atlanti Halászati Szervezet (SEAFO) úgy határozott, hogy az illetékességi körébe tartozó főbb fajokra vonatkozó 2020. évi teljes kifogható mennyiségeket fenntartja 2021-es éves üléséig. A vonatkozó intézkedéseket végre kell

⁷ A Tanács (EU) 2020/123 rendelete (2020. január 27.) bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében az uniós vizeken, valamint az uniós halászhajók tekintetében egyes nem uniós vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2020. évre történő meghatározásáról (HL L 25., 2020.1.30., 1. o.).

hajtani az uniós jogban.] *[A SEAFO éves ülése után aktualizálni kell a preambulumbekendést és a vonatkozó rendelkezéseket.]*

- (35) [2020-as éves ülésén a Nyugat- és Közép-csendes-óceáni Halászati Bizottság (WCPFC) meghosszabbította a trópusi tonhalfélékre vonatkozóan elfogadott állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedések érvényességét. Egyértelművé tette továbbá a nagyszemű tonhalra halászó uniós horogsoros hajókra alkalmazandó fogási korlátozásokat. Az említett intézkedéseket végre kell hajtani az uniós jogban.] *[A WCPFC éves ülése után aktualizálni kell a preambulumbekendést és a vonatkozó rendelkezéseket.]*
- (36) [2020-ban megtartott 42. éves ülésén az Északnyugat-atlanti Halászati Szervezet (NAFO) halászati lehetőségeket fogadott el 2021-re egyes, a NAFO-egyezmény hatálya alá tartozó terület 1–4 alterületein előforduló állományokra vonatkozóan. Az említett intézkedéseket végre kell hajtani az uniós jogban.] *[A NAFO éves ülése után aktualizálni kell a preambulumbekendést és a vonatkozó rendelkezéseket.]*
- (37) [2020-ban megtartott 7. ülésén az Indiai-óceán déli részére vonatkozó halászati megállapodás (SIOFA) részes felei fenntartották a megállapodás hatálya alá tartozó állományokra vonatkozóan 2019-ben elfogadott teljes kifogható mennyiségeket. Az említett intézkedéseket végre kell hajtani az uniós jogban.] *[A SIOFA éves ülése után aktualizálni kell a preambulumbekendést és a vonatkozó rendelkezéseket.]*
- (38) [A Spitzbergákról (Svalbard) szóló 1920. február 9-i Szerződés (az 1920. évi Párizsi Szerződés) valamennyi részes fele részére egyenlő és megkülönböztetéstől mentes hozzáférést biztosít a Svalbardot övező vizek erőforrásaihoz, többek között a halászat tekintetében is. A Svalbard körüli kontinentális talapzaton folytatott jegestengeripók-halászat kapcsán az Unió szóbeli jegyzékekben – legutóbb 2021. február 26-án, illetve 2021. június 28-án – tájékoztatta Norvégiát az e hozzáférésre vonatkozó álláspontjáról. Annak biztosítása érdekében, hogy a jeges-tengeri pók állományának a Svalbardot övező vizekben történő kiaknázása összhangba kerüljön azokkal a megkülönböztetésmentes állománygazdálkodási szabályokkal, amelyeket az e terület fölött szuverenitással és joghatósággal rendelkező Norvégia állapíthat meg a Párizsi Szerződés keretein belül, helyénvaló rögzíteni az ilyen halászat végzésére engedéllyel rendelkező hajók számát. E halászati lehetőségek tagállamok közötti elosztása kizárólag a 2022. évre szól. Emlékeztetni kell arra, hogy az Unióban az alkalmazandó jogszabályok tiszteletben tartásának biztosítása elsődlegesen a lobogó szerinti tagállamok felelőssége.]
- (39) A Venezuela lobogója alatt közlekedő hajók részére a Francia Guyana partjainál húzódó kizárólagos gazdasági övezet uniós vizein halászati lehetőségek engedélyezéséről szóló, az Unió által a Venezuelai Bolívari Köztársaságnak címzett nyilatkozatnak⁸ megfelelően indokolt meghatározni az uniós vizeken a csattogóhalak tekintetében Venezuela számára rendelkezésre álló halászati lehetőségeket.
- (40) Tekintettel arra, hogy bizonyos rendelkezések folyamatos jelleggel alkalmazandók, valamint azért, hogy elkerülhető legyen a jogbizonytalanság a 2022 vége és a halászati lehetőségeket 2023-ra meghatározó rendelet hatálybalépésének időpontja közötti időszakban, helyénvaló előírni, hogy a tilalmakra és tilalmi időszakokra vonatkozó, e

⁸ A Tanács (EU) 2015/1565 határozata (2015. szeptember 14.) a Venezuelai Bolívari Köztársaság lobogója alatt közlekedő hajók részére a Francia Guyana partjainál húzódó kizárólagos gazdasági övezet uniós vizein halászati lehetőségek engedélyezéséről szóló nyilatkozatnak az Európai Unió nevében történő jóváhagyásáról (HL L 244., 2015.9.19., 55. o.).

rendeletben megállapított rendelkezések 2023 elején is hatályban maradjanak addig, amíg a halászati lehetőségeket 2023-ra meghatározó rendelet hatályba nem lép.

- (41) Annak biztosítására, hogy e rendelet végrehajtása egységes feltételekkel történjen, a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni annak érdekében, hogy egyes tagállamok számára engedélyezhesse a számukra kiosztott halászatierő-kifejtés-mennyiségek kilowattnapok szerinti rendszerben történő kezelését. A Bizottságnak e hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁹ rendelkezéseivel összhangban kell gyakorolnia.
- (42) Annak biztosítására, hogy e rendelet végrehajtása egységes feltételekkel történjen, a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni egyrészt a tengeren töltött többletnapoknak a halászati tevékenység végleges beszüntetése esetén, illetve kiterjesztett tudományos megfigyelési program idejére történő engedélyezése tekintetében, másrészt azon táblázatok formátumának a meghatározását illetően, amelyek a tengeren töltött napoknak az ugyanazon tagállam lobogója alatt közlekedő haláshajók közötti átadására vonatkozó adatok összegyűjtésére és megküldésére szolgálnak. A Bizottságnak e hatásköröket a 182/2011/EU rendelet rendelkezéseivel összhangban kell gyakorolnia.
- (43) A halászati tevékenységek megszakításának elkerülése és az uniós halászok megélhetésének biztosítása érdekében ezt a rendeletet 2022. január 1-jétől kell alkalmazni, a halászati erő-kifejtési korlátokra vonatkozó rendelkezések kivételével, amelyeket 2022. február 1-jétől kell alkalmazni, valamint egyes meghatározott régiókra vonatkozó bizonyos rendelkezések kivételével, amelyek tekintetében külön alkalmazási kezdőnapot kell megállapítani. A sürgősségre tekintettel e rendeletnek a kihirdetését követően azonnal hatályba kell lépnie.
- (44) Az Unió számára halászati lehetőségeket létrehozó vagy korlátozó bizonyos nemzetközi intézkedéseket az illetékes regionális halászati gazdálkodási szervezet fogadja el az év végén, és azok e rendelet hatálybalépése előtt alkalmazandóvá válnak. Az ilyen intézkedéseket az uniós jogban végrehajtó rendelkezéseket ezért indokolt visszaható hatállyal alkalmazni. Ezen belül is, mivel a CCAMLR-egyezmény hatálya alá tartozó területen a halászati idény december 1-jétől a következő év november 30-ig tart, és így a CCAMLR-egyezmény hatálya alá tartozó területre vonatkozó bizonyos halászati lehetőségek, illetve tilalmak a 2021. december 1-jével kezdődő időszak vonatkozásában kerülnek meghatározásra, indokolt előírni, hogy e rendelet vonatkozó rendelkezései az említett időponttól kezdődő hatállyal legyenek alkalmazandók. Ez a visszamenőleges alkalmazás nem sérti a jogos elvárások védelmének elvét, mivel a CCAMLR-tagoknak tilos engedély nélkül halászniuk a CCAMLR-egyezmény hatálya alá tartozó területen.
- (45) [A Grönlanddal¹⁰ fennálló halászati kapcsolatokra vonatkozó megállapodásban és jegyzőkönyvben meghatározott eljárással összhangban a vegyes bizottság megállapította az Unió részére a grönlandi vizeken 2022-ben rendelkezésre álló

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

¹⁰ Halászati partnerségi megállapodás egyrészről az Európai Közösség, másrészről Dánia kormánya és Grönland helyi kormánya között (HL L 172., 2007.6.30., 4. o.) – Jegyzőkönyv az említett megállapodásban előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás megállapításáról (HL L 293., 2012.10.23., 5. o.).

halászati lehetőségeket.] [A vonatkozó konzultációk után aktualizálni kell a preambulumbekendést és a vonatkozó rendelkezéseket.]

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

- (1) Ez a rendelet az uniós vizeken, valamint az uniós halászhajók számára egyes nem uniós vizeken bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében rendelkezésre álló halászati lehetőségeket határozza meg.
- (2) Az (1) bekezdésben említett halászati lehetőségek körébe a következők tartoznak:
 - a) a 2022. évre és – amennyiben arról e rendelet rendelkezik – a 2023. évre szóló fogási korlátok;
 - b) a 2022. évre szóló halászati erőfelfejtési korlátok, kivéve a II. mellékletben meghatározott halászati erőfelfejtési korlátokat, amelyeket 2022. február 1-jétől 2023. január 31-ig kell alkalmazni;
 - c) a CCAMLR-egyezmény hatálya alá tartozó területen élő bizonyos állományokra a 2021. december 1. és 2022. november 30. közötti időszakban alkalmazandó halászati lehetőségek.

2. cikk

Hatály

- (1) Ez a rendelet az alábbiakra alkalmazandó:
 - a) uniós halászhajók;
 - b) uniós vizeken tartózkodó harmadik országbeli hajók.
- (2) Ez a rendelet az alábbiakra is alkalmazandó:
 - a) egyes rekreációs célú halászati tevékenységek, amennyiben azokra kifejezetten hivatkoznak e rendelet vonatkozó rendelkezései; valamint
 - b) a partról folytatott kereskedelmi halászat.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában az 1380/2013/EU rendelet 4. cikkében foglalt fogalommeghatározások érvényesek. Emellett a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

- a) „harmadik országbeli hajó”: harmadik ország lobogója alatt közlekedő és harmadik országban lajstromozott halászhajó;
- b) „rekreációs célú halászat”: a tengerek biológiai erőforrásainak nem kereskedelmi célú kiaknázására irányuló – például szabadidős, turisztikai vagy sportolási célú – halászati tevékenység;

- c) „nemzetközi vizek”: egyetlen állam felségterületéhez vagy joghatósága alá sem tartozó vizek;
- d) „teljes kifogható mennyiség” (TAC):
 - i. az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (4)–(7) bekezdése értelmében a kirakodási kötelezettség alól mentesülő halászati tevékenységek keretében az egyes állományokból évente kirakodható halmennyiség;
 - ii. minden más halászatban az egyes állományokból évente kifogható halmennyiség;
- e) „kvóta”: a teljes kifogható mennyiségnek az Unió, valamely tagállam vagy valamely harmadik ország részére kiosztott hányada;
- f) „analitikai értékelés”: egy adott állomány alakulásának az állomány biológiai jellemzőin és kiaknázási mértékén alapuló mennyiségi értékelése, amelyek a tudományos vizsgálat szerint megfelelő minőségűek ahhoz, hogy tudományos szakvéleményként szolgáljanak a fogásokkal kapcsolatos jövőbeli lehetőségek mérlegelésénél;
- g) „szembőség”: a halászhálóknak az (EU) 2019/1241 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹¹ 34. cikkének 6. pontjával összhangban megállapított szembősége;
- h) „uniós halászflootta-nyilvántartás”: az 1380/2013/EU rendelet 24. cikkének (3) bekezdése szerint a Bizottság által létrehozott nyilvántartás;
- i) „halászati napló”: az 1224/2009/EK rendelet 14. cikke szerinti napló;
- j) „műszerezett bója”: a tulajdonosának azonosítását lehetővé tevő egyedi hivatkozási számmal jól láthatóan megjelölt és a helyzetének nyomon követésére szolgáló műholdas nyomkövető rendszerrel ellátott bója;
- k) „működő bója”: olyan előzetesen aktivált, bekapcsolt és halcsoportosulást előidéző sodródó eszközön vagy farönkön a tengerre telepített, műszerezett bója, amely a helyzetére vonatkozó adatokat és más rendelkezésre álló információkat, például hangradar-bebecsléseket továbbít;
- l) „F_{MFH} pontérték”: a becsült halászati mortalitás azon értéke, amely egy adott halászati gyakorlat esetén, a jelenlegi átlagos környezeti feltételek mellett maximális fenntartható hozamot eredményez hosszú távon.

4. cikk

Halászati övezetek

E rendelet alkalmazásában a következő övezeti meghatározások alkalmazandók:

- a) „ICES-övezetek” (ICES, Nemzetközi Tengerkutató Tanács): a 218/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet¹² III. mellékletének meghatározása szerinti földrajzi területek;

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1241 rendelete (2019. június 20.) a halászati erőforrások és a tengeri ökoszisztémák technikai intézkedések révén történő védelméről, az 1967/2006/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet, továbbá az 1380/2013/EU, az (EU) 2016/1139, az (EU) 2018/973, az (EU) 2019/472 és az (EU) 2019/1022 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 894/97/EK, a 850/98/EK, a 2549/2000/EK, a 254/2002/EK, a 812/2004/EK és a 2187/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 198., 2019.7.25., 105. o.).

- b) „Skagerrak”: a nyugaton a Hanstholm világítótornyától a Lindesnes világítótornyig, délen a Skagen világítótornyától a Tistlarna világítótornyig, és innen a svéd part legközelebbi pontjáig húzódó vonallal határolt földrajzi terület;
- c) „Kattegat”: északon a Skagen világítótornyától a Tistlarna világítótornyig, és innen a svéd part legközelebbi pontjáig, és délen Hasenøre-től Gnibens Spidsig, Korshagétól Spodsbjergig és Gilbjerg Hovedtől Kullenig húzódó vonallal határolt földrajzi terület;
- d) „az ICES 7 alterület 16. funkcionális egysége”: a következő koordináták által meghatározott pontokat sorrendben összekötő loxodromákkal határolt földrajzi terület:
- é. sz. $53^{\circ} 30'$, ny. h. $15^{\circ} 00'$,
 - é. sz. $53^{\circ} 30'$, ny. h. $11^{\circ} 00'$,
 - é. sz. $51^{\circ} 30'$, ny. h. $11^{\circ} 00'$,
 - é. sz. $51^{\circ} 30'$, ny. h. $13^{\circ} 00'$,
 - é. sz. $51^{\circ} 00'$, ny. h. $13^{\circ} 00'$,
 - é. sz. $51^{\circ} 00'$, ny. h. $15^{\circ} 00'$;
- e) „az ICES 8c körzet 25. funkcionális egysége”: a következő koordináták által meghatározott pontokat sorrendben összekötő loxodromákkal határolt földrajzi terület:
- é. sz. $43^{\circ} 00'$, ny. h. $9^{\circ} 00'$,
 - é. sz. $43^{\circ} 00'$, ny. h. $10^{\circ} 00'$,
 - é. sz. $43^{\circ} 30'$, ny. h. $10^{\circ} 00'$,
 - é. sz. $43^{\circ} 30'$, ny. h. $9^{\circ} 00'$,
 - é. sz. $44^{\circ} 00'$, ny. h. $9^{\circ} 00'$,
 - é. sz. $44^{\circ} 00'$, ny. h. $8^{\circ} 00'$,
 - é. sz. $43^{\circ} 30'$, ny. h. $8^{\circ} 00'$;
- f) „az ICES 9a körzet 26. funkcionális egysége”: a következő koordináták által meghatározott pontokat sorrendben összekötő loxodromákkal határolt földrajzi terület:
- é. sz. $43^{\circ} 00'$, ny. h. $8^{\circ} 00'$,
 - é. sz. $43^{\circ} 00'$, ny. h. $10^{\circ} 00'$,

¹²

Az Európai Parlament és a Tanács 218/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az Atlanti-óceán északi részén halászatot folytató tagállamok névleges fogási statisztikájának benyújtásáról (HL L 87., 2009.3.31., 70. o.).

- é. sz. 42° 00', ny. h. 10° 00',
 - é. sz. 42° 00', ny. h. 8° 00';
- g) „az ICES 9a körzet 27. funkcionális egysége”: a következő koordináták által meghatározott pontokat sorrendben összekötő loxodromákkal határolt földrajzi terület:
- é. sz. 42° 00', ny. h. 8° 00',
 - é. sz. 42° 00', ny. h. 10° 00',
 - é. sz. 38° 30', ny. h. 10° 00',
 - é. sz. 38° 30', ny. h. 9° 00',
 - é. sz. 40° 00', ny. h. 9° 00',
 - é. sz. 40° 00', ny. h. 8° 00';
- h) „az ICES 9a körzet 30. funkcionális egysége”: az a földrajzi terület, amely a Cádizi-öbölben Spanyolország joghatósága alá tartozik, és az ICES 9a körzettel szomszédos;
- i) „az ICES 8c körzet 31. funkcionális egysége”: a következő koordináták által meghatározott pontokat sorrendben összekötő loxodromákkal határolt földrajzi terület:
- é. sz. 43° 30', ny. h. 6° 00',
 - é. sz. 44° 00', ny. h. 6° 00',
 - é. sz. 44° 00', ny. h. 2° 00',
 - é. sz. 43° 30', ny. h. 2° 00';
- j) „Cádizi-öböl”: az ICES 9a körzetnek a ny. h. 7° 23' 48"-tól keletre eső része;
- k) „a CCAMLR-egyezmény hatálya alá tartozó terület” (CCAMLR, az Antarktisz Tengeri Élővilágának Védelmével Foglalkozó Bizottság): a 601/2004/EK tanácsi rendelet¹³ 2. cikkének a) pontjában meghatározott földrajzi terület;
- l) „CECAF-övezetek” (CECAF, Kelet-közép-atlanti Halászati Bizottság): a 216/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁴ II. mellékletében meghatározott földrajzi területek;
- m) „az IATTC-egyezmény hatálya alá tartozó terület” (IATTC, az Amerikaközi Trópusitonhal-bizottság): az Amerikai Egyesült Államok és a Costa Rica

¹³ A Tanács 601/2004/EK rendelete (2004. március 22.) az Antarktisz tengeri élővilágának védelméről szóló egyezmény hatálya alá tartozó területen folytatott halászati tevékenységekre vonatkozó bizonyos ellenőrző intézkedések megállapításáról, valamint a 3943/90/EGK, a 66/98/EK és az 1721/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 97., 2004.4.1., 16. o.).

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 216/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az Atlanti-óceán északi részén kívüli egyes területeken halászatot folytató tagállamok által a névleges fogási statisztikák benyújtásáról (HL L 87., 2009.3.31., 1. o.).

Köztársaság között megkötött 1949. évi egyezmény által létrehozott Amerikai Trópusi tonhal-bizottság megerősítéséről szóló egyezményben¹⁵ meghatározott földrajzi terület;

- n) „az ICCAT-egyezmény hatálya alá tartozó terület” (ICCAT, az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság): az atlanti tonhalfélék védelméről szóló nemzetközi egyezményben¹⁶ meghatározott földrajzi terület;
- o) „az IOTC illetékességi területe” (IOTC, Indiai-óceáni Tonhalbizottság): az Indiai-óceáni Tonhalbizottság létrehozásáról szóló megállapodásban¹⁷ meghatározott földrajzi terület;
- p) „NAFO-övezetek” (NAFO, Északnyugat-atlanti Halászati Szervezet): a 217/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁸ III. mellékletében meghatározott földrajzi területek;
- q) „a SEAFO-egyezmény hatálya alá tartozó terület” (SEAFO, Délkelet-atlanti Halászati Szervezet): az Atlanti-óceán délkeleti körzetében található halászati erőforrások védelméről és kezeléséről szóló egyezményben¹⁹ meghatározott földrajzi terület;
- r) „a SIOFA-megállapodás hatálya alá tartozó terület” (SIOFA, az Indiai-óceán déli részére vonatkozó halászati megállapodás): az Indiai-óceán déli részére vonatkozó halászati megállapodásban²⁰ meghatározott földrajzi terület;
- s) „az SPRFMO-egyezmény hatálya alá tartozó terület” (SPRFMO, Dél-csendes-óceáni Regionális Halászati Gazdálkodási Szervezet): a Csendes-óceán déli részén található nyílt tengeri halászati erőforrások védelméről és kezeléséről szóló egyezményben²¹ meghatározott földrajzi terület;
- t) „a WCPFC-egyezmény hatálya alá tartozó terület” (WCPFC, Nyugat- és Közép-csendes-óceáni Halászati Egyezmény): a Csendes-óceán nyugati és középső

¹⁵ Az Unió az Amerikai Egyesült Államok és a Costa Rica Köztársaság között megkötött 1949. évi egyezmény által létrehozott Amerika-közi Trópusi Tonhalbizottság megerősítéséről szóló egyezménynek az Európai Közösség nevében történő megkötéséről szóló, 2006. május 22-i 2006/539/EK tanácsi határozattal (HL L 224., 2006.8.16., 22. o.) jóváhagyta az IATTC megerősítéséről szóló egyezményt.

¹⁶ Az Unió a Közösségnek az 1984. július 10-én Párizsban aláírt, az atlanti tonhalfélék védelméről szóló nemzetközi egyezmény részes államai meghatalmazottai konferenciájának záróokmányához csatolt jegyzőkönyvvel módosított egyezményhez történő csatlakozásáról szóló, 1986. június 9-i 86/238/EGK tanácsi határozattal (HL L 162., 1986.6.18., 33. o.) csatlakozott az ICCAT-hoz.

¹⁷ Az Unió a Közösségnek az Indiai-óceáni Tonhal Bizottság létrehozásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló, 1995. szeptember 18-i 95/399/EK tanácsi határozattal (HL L 236., 1995.10.5., 24. o.) csatlakozott az IOTC-hoz.

¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 217/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az Atlanti-óceán északnyugati részén halászatot folytató tagállamok fogási és tevékenységi statisztikájának benyújtásáról (HL L 87., 2009.3.31., 42. o.).

¹⁹ Az Unió az Atlanti-óceán délkeleti körzetében található halászati erőforrások védelméről és kezeléséről szóló egyezménynek az Európai Közösség által történő megkötéséről szóló, 2002. július 22-i 2002/738/EK tanácsi határozattal (HL L 234., 2002.8.31., 39. o.) jóváhagyta a SEAFO-egyezményt.

²⁰ Az Unió az Indiai-óceán déli részére vonatkozó halászati megállapodásnak az Európai Közösség nevében történő megkötéséről szóló, 2008. szeptember 29-i 2008/780/EK tanácsi határozattal (HL L 268., 2008.10.9., 27. o.) jóváhagyta a SEAFO-t.

²¹ Az Unió a Csendes-óceán déli részén található nyílt tengeri halászati erőforrások védelméről és kezeléséről szóló egyezménynek az Európai Unió nevében történő jóváhagyásáról szóló, 2011. október 3-i 2012/130/EU tanácsi határozattal (HL L 67., 2012.3.6., 1. o.) jóváhagyta az SPRFMO-egyezményt.

körzetében található hosszú távon vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló egyezményben²² meghatározott földrajzi terület;

- u) „a Bering-tenger nyílt tengeri része”: a Bering-tenger nyílt tengeri földrajzi területe, amely kívül esik a Bering-tenger partján fekvő államok parti tengerei szélességének méréséhez használt alapvonalaktól számított 200 tengeri mérföldes sávon;
- v) „az IATTC és a WCPFC illetékességi területének közös része”: a következő vonalakkal határolt terület:
 - ny. h. 150°,
 - ny. h. 130°,
 - d. sz. 4°,
 - d. sz. 50°.

II. CÍM

AZ UNIÓS HALÁSZHAJÓK HALÁSZATI LEHETŐSÉGEI

I. fejezet

Általános rendelkezések

5. cikk

A teljes kifogható mennyiségek és elosztásuk

- (1) Az uniós vizeken és bizonyos, nem uniós vizeken tartózkodó uniós halászhajókra vonatkozó teljes kifogható mennyiségeket, azok tagállamok közötti elosztását és – adott esetben – a teljes kifogható mennyiségekhez funkcionálisan kapcsolódó feltételeket az I. melléklet határozza meg.
- (2) Az uniós halászhajók számára az e rendelet I. mellékletében szereplő teljes kifogható mennyiségek erejéig, valamint az e rendelet 16. cikkében és V. mellékletének A. részében, illetve az (EU) 2017/2403 európai parlamenti és tanácsi rendeletben²³ és annak végrehajtási rendelkezéseiben meghatározott feltételek mellett engedélyezhető a halászat a Feröer szigetek, Grönland és Norvégia halászati joghatósága alá tartozó vizeken, valamint a Jan Mayen körüli halászati övezetben.
- (3) Az uniós halászhajók számára az e rendelet I. mellékletében szereplő teljes kifogható mennyiségek erejéig, valamint az e rendelet 16. cikkében, illetve az (EU) 2017/2403 rendeletben és annak végrehajtási rendelkezéseiben meghatározott feltételek mellett engedélyezhető a halászat az Egyesült Királyság (UK) halászati joghatósága alá tartozó vizeken.

²² Az Unió a Közösségnek a Csendes-óceán nyugati és középső körzetében található hosszú távon vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló egyezményhez való csatlakozásáról szóló, 2004. április 26-i 2005/75/EK tanácsi határozattal (HL L 32., 2005.2.4., 1. o.) csatlakozott a WCPFC-egyezményhez.

²³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2403 rendelete (2017. december 12.) a külső vizeken halászó flották fenntartható kezeléséről, valamint az 1006/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2017.12.28., 81. o.).

6. cikk

A tagállamok által meghatározandó teljes kifogható mennyiségek

- (1) Egyes, az I. mellékletben meghatározott halállományok vonatkozásában a teljes kifogható mennyiségeket az érintett tagállamok állapítják meg.
- (2) A tagállamok által meghatározandó teljes kifogható mennyiségeknek:
 - a) összhangban kell lenniük a közös halászati politika alapelveivel és szabályaival, különösen az állományok fenntartható kiaknázásának elvével;
 - b) az állományok olyan kiaknázását kell eredményezniük, amely:
 - i. amennyiben rendelkezésre áll analitikai értékelés, a lehető legnagyobb valószínűséggel összhangban van a maximális fenntartható hozammal; vagy
 - ii. amennyiben nem vagy csak hiányos formában áll rendelkezésre analitikai értékelés, összhangban áll a halászati gazdálkodásban alkalmazott elővigyázatossági megközelítéssel.
- (3) 2022. március 15-ig minden érintett tagállam benyújtja a Bizottságnak a következő információkat:
 - a) az általa meghatározott teljes kifogható mennyiségek;
 - b) a teljes kifogható mennyiségek alapjául szolgáló, általa összegyűjtött és értékelt adatok;
 - c) annak részletes bemutatása, hogy a rögzített teljes kifogható mennyiségek miként felelnek meg a (2) bekezdésnek.

7. cikk

A fogások és a járulékos fogások kirakodásának feltételei

- (1) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke szerinti kirakodási kötelezettség hatálya alá nem tartozó fogások csak akkor tarthatók a fedélzeten, illetve csak akkor rakodhatók ki, ha:
 - a) azokat kvótával rendelkező tagállam lobogója alatt közlekedő hajók ejtették, és ez a kvóta még nincs kimerítve; vagy
 - b) azok olyan uniós kvóta részét képezik, amelyet nem osztottak ki a tagállamok között, és a szóban forgó kvóta még nincs kimerítve.
- (2) Annak érdekében, hogy el lehessen térni a fogásoknak az érintett kvótába való beleszámítására vonatkozó, az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (8) bekezdésében előírt kötelezettségtől, a nem célfajoknak a hivatkozott cikkben említett, biztonságos biológiai határértékeken belüli állományait e rendelet I. melléklete határozza meg.

8. cikk

Az elkerülhetetlen járulékos fogások esetében alkalmazandó teljes kifogható mennyiségre vonatkozó kvótacsere-mechanizmus

- (1) A kirakodási kötelezettség bevezetését figyelembe veendő, továbbá annak érdekében, hogy egyes járulékos fogásokra vonatkozó kvóták a kvótákkal nem rendelkező tagállamok számára is elérhetővé váljanak, az IA. mellékletben felsorolt

teljes kifogható mennyiségekre a (2)–(5) bekezdésben meghatározott kvótacsere-mechanizmus alkalmazandó.

- (2) A teljes kifogható mennyiségből a közönséges tőkehal kelta-tengeri, a közönséges tőkehal Skóciától nyugatra fekvő vizekben élő, a vékonybajszú tőkehal ír-tengeri és a sima lepényhal ICES 7h, 7j és 7k övezetben élő állományai tekintetében valamely tagállamnak megítélt kvóta 6 %-át, valamint a vékonybajszú tőkehal Skóciától nyugatra fekvő vizekben élő állományai tekintetében e kvóta 3 %-át rendelkezésre kell bocsátani egy kvótacserealap létrehozásának céljából, amelyet 2022. január 1-jétől lehet igénybe venni. A kvótával nem rendelkező tagállamok 2022. március 31-ig kizárólagos hozzáférést kapnak ehhez a kvótaalaphoz.
- (3) Az alapból felhasznált mennyiségek nem cserélhetők, illetve nem csoportosíthatók át a következő évre. A fel nem használt mennyiségeket 2022. március 31. után azon tagállamok részére kell visszautalni, amelyek hozzájárultak a kvótacserealaphoz.
- (4) A kvótával nem rendelkező tagállamok cserébe kvótákat biztosítanak az IA. melléklet függelékében felsorolt állományokra vonatkozóan, kivéve, ha a kvótával nem rendelkező tagállam és a kvótacserealaphoz hozzájáruló tagállam másként állapodik meg.
- (5) Gondoskodni kell arról, hogy (4) bekezdésben említett kvóták – a piaci árfolyam vagy más kölcsönösen elfogadható árfolyam alapján – kereskedelmileg egyenértékűek legyenek. Egyéb alternatívák hiányában a kereskedelmi értéket a Halászati és Akvakultúra-termékek Piacának Európai Megfigyelőközpontja által meghatározott előző évi uniós átlagárak alapján kell megállapítani.
- (6) Amennyiben a tagállamok a (2)–(5) bekezdésben meghatározott kvótacsere-mechanizmus keretében nem tudják hasonló mértékben fedezni elkerülhetetlen járulékos fogásaikat, törekedniük kell arra, hogy az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (8) bekezdése szerint olyan kvótacsere-megállapodásra jussanak, amely biztosítja az azonos kereskedelmi értéken történő kvótacserét.

9. cikk

Halászati erőfelfejtési korlátok az ICES 7e körzetben

- (1) Az 1. cikk (2) bekezdésének b) pontja szerinti időszakban az ICES 7e körzetben élő nyelvhalállományokkal folytatott gazdálkodásra a fennálló jogok és kötelezettségek technikai vonatkozásait a II. melléklet határozza meg.
- (2) Egy tagállam által a II. melléklet 7.4. pontjának megfelelően benyújtott kérelem alapján a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján a II. melléklet 5. pontjában említetteken kívül olyan további, tengeren tölthető napokat oszthat ki a kérelmező tagállamnak, amelyeken az adott tagállam a lobogója alatt közlekedő, szabályozott halászeszközök valamelyikét szállító hajói számára engedélyezheti, hogy az ICES 7e körzeten belül tartózkodjanak. A Bizottság ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 52. cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően fogadja el.
- (3) A II. melléklet 8.1. pontjában foglaltak értelmében a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján, kiterjesztett tudományos megfigyelési program alapján 2022. február 1. és 2023. január 31. között a II. melléklet 5. pontjában említetteken kívül legfeljebb három olyan többletnapot oszthat ki a kérelmező tagállamnak, amelyeken hajói az ICES 7e körzeten belül tartózkodhatnak. A szóban forgó többletnap kiosztás az említett tagállam által a II. melléklet 8.3. pontjának megfelelően benyújtott ismertetés alapján, valamint a HTMGB-vel folytatott konzultációt követően történik.

A Bizottság ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 52. cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően fogadja el.

10. cikk

Az ICES 8a és 8b körzetben folytatott farkassüger-halászatra vonatkozó intézkedések

- (1) Franciaország és Spanyolország biztosítja, hogy az ICES 8a és 8b körzetben a farkassüger állományának a kereskedelmi és rekreációs célú halászatra visszavezethető halászati mortalitása – az (EU) 2019/472 rendelet 4. cikkének (3) bekezdésében előírtak szerint – ne haladja meg az F_{MFH} pontértéket.
- (2) Az ICES 8a és 8b körzetben – többek között a partról – folytatott rekreációs célú halászat keretében minden halász naponta legfeljebb két példányt foghat ki és tarthat meg farkassügerből. Ez a bekezdés nem vonatkozik a rögzített hálókra, amelyekkel nem foghatók, és azokban nem tarthatók meg farkassügekek.
- (3) A (2) bekezdés a rekreációs célú halászatra vonatkozó szigorúbb nemzeti intézkedések sérelme nélkül alkalmazandó.

11. cikk

A halászati lehetőségek elosztására vonatkozó különös rendelkezések

- (1) A halászati lehetőségeknek az e rendeletben meghatározott, tagállamok közötti elosztása nem érinti a következőket:
 - a) az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (8) bekezdése alapján végrehajtott cserék;
 - b) az 1224/2009/EK rendelet 37. cikke alapján végrehajtott levonások és újraelosztások;
 - c) az (EU) 2017/2403 rendelet 12. és 47. cikke alapján végrehajtott újraelosztások;
 - d) a 847/96/EK rendelet 3. cikke és az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése szerinti további kirakodások;
 - e) a 847/96/EK rendelet 4. cikkével és az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésével összhangban visszatartott mennyiségek;
 - f) az 1224/2009/EK rendelet 105., 106. és 107. cikke alapján végrehajtott levonások;
 - g) az e rendelet 17. cikke szerinti kvótaátadások és -cserék.
- (2) Az elővigyázatossági vagy analitikai szempontból kifogható teljes kifogható mennyiségek hatálya alá tartozó állományokat e rendelet I. melléklete állapítja meg a teljes kifogható mennyiségeknek és kvótáknak a 847/96/EK rendeletben előírt éves kezelése céljából.
- (3) Amennyiben e rendelet I. melléklete ettől eltérően nem rendelkezik, a 847/96/EK rendelet 3. cikke az elővigyázatossági szempontból kifogható teljes kifogható mennyiségek hatálya alá tartozó állományokra, az említett rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdése, valamint 4. cikke pedig az analitikai szempontból kifogható teljes kifogható mennyiségek hatálya alá tartozó állományokra alkalmazandó.

- (4) A 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke nem alkalmazandó, ha valamely tagállam az egymást követő évek közötti rugalmasságnak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (9) bekezdésében meghatározott elvét alkalmazza.

[12. cikk

Az Északi-tengerben élő közönséges tőkehalra vonatkozó korrekciós intézkedések

- (1) Azon területek felsorolása, amelyeken a nyílt vízi halászeszközök (erszényes kerítőhálók és vonóhálók) kivételével valamennyi halászeszközzel tilos a halászat, valamint a tilalmi időszakok meghatározása a IV. mellékletben található.
- (2) Az ICES 4a és 4b körzetben legalább 70 mm, az ICES 3a körzetben pedig legalább 90 mm szembőségű fenékvonóhálóval és kerítőhálóval, valamint a horogsorral²⁴ halászó hajók számára tilos a halászat az ICES 4a körzetnek az é. sz. 58° 30' 00"-tól északra és az é. sz. 61° 30' 00"-tól délre eső uniós vizein, valamint az ICES 3a.20 (Skagerrak), 4a és 4b körzetnek az é. sz. 57° 00' 00"-tól északra és k. h. 5° 00' 00"-tól keletre eső uniós vizein.
- (3) A (2) bekezdéstől eltérve azon bekezdésben említett halászhajók abban az esetben halászhatnak az említett bekezdésben említett területeken, ha az alábbi kritériumok közül legalább egynek megfelelnek:
- a) közönségestőkehal-fogásaik halászati utanként nem haladják meg a teljes fogás 5 %-át. Azon hajókról, amelyek esetében a közönségestőkehal-fogások 2017–2019-ben nem haladták meg a teljes fogás 5 %-át, feltételezni kell, hogy megfelelnek ennek a kritériumnak, feltéve, hogy továbbra is ugyanazt a halászeszközt használják, mint az említett időszakban. Ez a feltételezés megcáfolható;
 - b) olyan szabályozott és rendkívül szelektív fenékvonóhálót vagy kerítőhálót használnak, amely tudományos tanulmányok szerint a közönségestőkehal-fogások legalább 30 %-os csökkenését eredményezi az (EU) 2019/1241 rendelet V. melléklete B. részének 1.1. pontjában a vontatott halászeszközök tekintetében alapméretként meghatározott szembőségű halászeszközzel halászó hajókhoz képest. Az ilyen tanulmányokat a HTMGB értékelheti, és negatív értékelés esetén az említett halászeszközök a továbbiakban nem tekinthetők megfelelőnek az e cikk (2) bekezdésében említett területeken való használatra;
 - c) a 100 mm vagy annál nagyobb szembőségű fenékvonóhálóval és kerítőhálóval (TR1) halászó hajók esetében a következő rendkívül szelektív halászeszközöket használják:
 - i. a hasrászen legalább 600 mm szembőségű hasas vonóhálók,
 - ii. megemelt haláskötél (0,6 m),
 - iii. vízszintes elválasztó hálópanel nagy szembőségű szelektálóablakkal;
 - d) az ICES 4a körzetben legalább 70 mm, az ICES 3a körzetben pedig legalább 90 mm, de 100 mm-nél kisebb szembőségű fenékvonóhálóval és kerítőhálóval (TR2) halászó hajók esetében a következő rendkívül szelektív halászeszközöket használják:

²⁴

Halászeszközkódok: OTB, OTT, OT, TBN, TBS, TB, TX, PTB, SDN, SSC, SX, LL, LLS.

- i. a lepényhal-alakúakat és a hengeres testű halakat különválasztó, a hengeres testű halak számára menekülőnyílással ellátott, legfeljebb 50 mm-es rácsrúdtávolságú szelektáló rács;
 - ii. 300 mm szembőségű, négyzetes szemű Seltra-hálópanel;
 - iii. menekülőnyílással ellátott, legfeljebb 35 mm-es rácsrúdtávolságú szelektáló rács;
- e) a hajók olyan, a közönséges tőkehal fogásának elkerülésére irányuló nemzeti terv hatálya alá tartoznak, amelynek célja, hogy – térbeli vagy technikai intézkedések vagy ezek kombinációja révén – a közönséges tőkehal fogásait a tudományos szakvélemények alapján meghatározott halászati lehetőségeknek megfelelő halászati mortalitással összhangban lévő szinten tartsák. Az ilyen terveket legkésőbb a végrehajtás időpontjától számított két hónapon belül értékelnie kell a tagállamok esetében a HTMGB-nek, harmadik országok esetében pedig a megfelelő nemzeti tudományos testületnek; ezek a tervek szükség esetén további felülvizsgálatnak vethetők alá, amennyiben az értékelések szerint a közönséges tőkehal fogásának elkerülésére irányuló terv célkitűzése nem fog teljesülni.
- (4) A tagállamok a (3) bekezdésben foglalt feltételeknek való megfelelés ellenőrzése céljából fokozzák a (2) bekezdésben említett hajók megfigyelését, ellenőrzését és felügyeletét.
- (5) E cikk nem alkalmazandó a kizárólag tudományos vizsgálatok céljából folytatott halászati műveletekre, feltéve, hogy a vizsgálatok lefolytatása során maradéktalanul eleget tesznek az (EU) 2019/1241 rendelet 25. cikkének.]

13. cikk

A Kattegatban élő közönséges tőkehalra vonatkozó korrekciós intézkedések

- (1) A Kattegatban legalább 70 mm szembőségű fenékvonóhálóval²⁵ halászó uniós halászhajóknak az alábbi szelektív halászeszközök egyikét kell használniuk:
- a) menekülőnyílással ellátott, legfeljebb 35 mm-es rácsrúdtávolságú szelektáló rács;
 - b) a lepényhal-alakúakat és a hengeres testű halakat különválasztó, a hengeres testű halak számára menekülőnyílással ellátott, legfeljebb 50 mm-es rácsrúdtávolságú szelektáló rács;
 - c) 300 mm szembőségű, négyzetes szemű Seltra-hálópanel;
 - d) olyan szabályozott, különlegesen szelektív halászeszköz, amelynek műszaki jellemzői a HTMGB általi értékelés tárgyát képező tudományos tanulmány szerint azt eredményezik, hogy a fogás összetételének kevesebb, mint 1,5 %-át teszi ki a közönséges tőkehal, feltéve, hogy ez az egyetlen eszköz a halászhajó fedélzetén.
- (2) Azok az uniós hajók, amelyek részt vesznek az érintett tagállam valamely projektjében és rendelkeznek a teljeskörűen dokumentált halászathoz szükséges működőképes felszereléssel, az (EU) 2019/1241 rendelet V. mellékletének B.

²⁵

Halászeszközkódok: OTB, OTT, OT, TBN, TBS, TB, TX, PTB.

részeivel összhangban használhatnak halászeszközöket. Az érintett tagállam eljuttatja a Bizottságnak az ilyen hajók listáját.

- (3) E cikk nem alkalmazandó a kizárólag tudományos vizsgálatok céljából folytatott halászati műveletekre, feltéve, hogy a vizsgálatok lefolytatása során maradéktalanul eleget tesznek az (EU) 2019/1241 rendelet 25. cikkének.

14. cikk

Tilalom hatálya alá tartozó fajok

- (1) Az uniós halászhajók számára tilos az alábbi fajok halászata, fedélzeten tartása, átrakása és kirakodása:
- a) csillagrája (*Raja radiata*) az ICES 2a, 3a és 7d körzet és az ICES 4 alterület uniós vizein;
 - b) díszes nyálkásfejű hal (*Beryx splendens*) a NAFO 6 alterületen;
 - c) érdes tüskéscápa (*Centrophorus squamosus*) az ICES 2a körzet és az ICES 4 alterület uniós vizein, valamint az ICES 1 és 14 alterület uniós és nemzetközi vizein;
 - d) portugál cápa (*Centroscymnus coelolepis*) az ICES 2a körzet és az ICES 4 alterület uniós vizein, valamint az ICES 1 és 14 alterület uniós és nemzetközi vizein;
 - e) bűvárcápa (*Dalatias licha*) az ICES 2a körzet és az ICES 4 alterület uniós vizein, valamint az ICES 1 és 14 alterület uniós és nemzetközi vizein;
 - f) madárcsőrű tüskéscápa (*Deania calcea*) az ICES 2a körzet és az ICES 4 alterület uniós vizein, valamint az ICES 1 és 14 alterület uniós és nemzetközi vizein;
 - g) a sima rája (*Dipturus batis*) mindkét faja (vö. *Dipturus flossada* és vö. *Dipturus intermedia*) az ICES 2a körzet, valamint az ICES 3, 4, 6, 7, 8, 9 és 10 alterület uniós vizein;
 - h) nagy lámpáscápa (*Etmopterus princeps*) az ICES 2a körzet és az ICES 4 alterület uniós vizein, valamint az ICES 1 és 14 alterület uniós és nemzetközi vizein;
 - i) közönséges kutyacápa (*Galeorhinus galeus*) horogsorral halászva az ICES 2a körzet és az ICES 4 alterület uniós vizein, valamint az ICES 1, 5, 6, 7, 8, 12 és 14 alterület uniós és nemzetközi vizein;
 - j) heringcápa (*Lamna nasus*) valamennyi vízterületen;
 - k) tüskés rája (*Raja clavata*) az ICES 3a körzet uniós vizein;
 - l) cifra rája (*Raja undulata*) az ICES 6 és 10 alterület uniós vizein;
 - m) cetcápa (*Rhincodon typus*) valamennyi vízterületen;
 - n) közönséges hegedűrája (*Rhinobatos rhinobatos*) a Földközi-tengeren;
 - o) tüskéscápa (*Squalus acanthias*) az ICES 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 és 10 alterület uniós vizein, az IA. mellékletben szereplő, a fogások elkerülésére irányuló programok kivételével;

- (2) Az (1) bekezdésben említett faj véletlenül kifogott egyedeit meg kell óvni az esetleges sérülésektől és haladéktalanul vissza kell engedni a tengerbe.

15. cikk
Adatküldés

Amikor a tagállamok az 1224/2009/EK rendelet 33. és 34. cikke alapján benyújtják a Bizottsághoz a kifogott állományok kirakodott mennyiségeire és a halászati erő kifejtésre vonatkozó adatokat, az e rendelet I. mellékletében foglalt állománykódokat használják.

II. fejezet

Harmadik országok vizeire vonatkozó halászati engedélyek

16. cikk
Halászati engedélyek

- (1) A harmadik országok vizein hajózó uniós halászhajók rendelkezésére álló halászati engedélyek maximális számát – amennyiben alkalmazandó – az V. melléklet A. része határozza meg.
- (2) Amennyiben az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (8) bekezdésével összhangban valamelyik tagállam az e rendelet V. mellékletének A. részében foglalt halászati területek vonatkozásában kvótát ad át egy másik tagállamnak (kvótacsere), átadáskor a halászati engedélyeket is megfelelő módon át kell adni, és erről értesíteni kell a Bizottságot. Az egyes halászati területekre vonatkozó engedélyeknek az e rendelet V. mellékletének A. részében foglaltak szerinti teljes számát nem lehet túllépni.

III. fejezet

Halászati lehetőségek regionális halászati gazdálkodási szervezetek illetékessége alá tartozó vizeken

1. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

17. cikk
Kvótaátadás és -csere

- (1) Amennyiben egy regionális halászati gazdálkodási szervezet szabályai megengedik a regionális halászati gazdálkodási szervezet szerződő felei közötti kvótaátadást vagy -cserét, egy adott tagállam (a továbbiakban: az érintett tagállam) megbeszélést folytathat valamely másik szerződő féllel a szándékolt kvótaátadásról vagy -cseréről, és adott esetben elkészítheti annak lehetséges tervezetét. Az érintett tagállamok értesítik a Bizottságot erről a tervezetről.
- (2) Az érintett tagállam által küldött értesítés kézhezvétele után a Bizottság jóváhagyhatja a szándékolt kvótaátadás vagy -csere tervezetét. A Bizottság jóváhagyás esetén és indokolatlan késedelem nélkül kifejezi egyetértését azzal, hogy a szándékolt kvótaátadást vagy -cserét magára nézve kötelezőnek ismerje el. A kvótaátadásról vagy -cseréről a regionális halászati gazdálkodási szervezet szabályainak megfelelően értesíti az említett szervezet titkárságát.

- (3) A Bizottság tájékoztatja a tagállamokat a megállapodás szerinti kvótaátadásról vagy -cseréről.
- (4) A kvótaátadás vagy -csere keretében az érintett tagállamtól kapott vagy annak átadott halászati lehetőségeket hozzá kell adni az említett tagállam számára kiosztott kvótához vagy le kell belőle vonni, mégpedig attól az időponttól kezdődően, amikor a kvótaátadás vagy -csere a regionális halászati gazdálkodási szervezet szerződő felével kötött megállapodás értelmében vagy – adott esetben – a regionális halászati gazdálkodási szervezet szabályainak megfelelően hatályba lép. Ez nem befolyásolhatja a halászati lehetőségek tagállamok közötti elosztására szolgáló, a halászati tevékenységek viszonylagos stabilitásának elvével összhangban meghatározott elosztási kulcsot.
- (5) Ez a cikk a regionális halászati gazdálkodási szervezetek szerződő feleitől az Unió részére történő kvótaátadások, illetve az átadott kvóták tagállamok közötti elosztása tekintetében 2023. január 31-ig alkalmazandó.

[A regionális halászati gazdálkodási szervezetek vonatkozó éves ülései után aktualizálni kell az alábbi 2–11. szakaszt]

2. SZAKASZ

A NEAFC-EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ TERÜLET

18. cikk

Az Irminger-tengerben élő vörös álsügérre vonatkozó tilalmak

Meg kell tiltani minden halászati tevékenységet a WGS84-koordinátarendszerben megadott következő koordinátákkal kijelölt területen:

Földrajzi szélesség	Földrajzi hosszúság
63° 00'	–30° 00'
61° 30'	–27° 35'
60° 45'	–28° 45'
62° 00'	–31° 35'
63° 00'	–30 °00'

3. SZAKASZ

AZ ICCAT-EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ TERÜLET

19. cikk

A halászati, tenyésztési és hizlalási kapacitás korlátozása

- (1) Az Atlanti-óceán keleti részén a kékúszójú tonhal 8 kg/75 cm és 30 kg/115 cm közötti méretű egyedeinek aktív halászatára engedéllyel rendelkező, csalival és pergetett horogsorral halászó uniós hajók számát a VI. melléklet 1. pontjában foglaltak szerint kell korlátozni.
- (2) A Földközi-tengeren a kékúszójú tonhal 8 kg/75 cm és 30 kg/115 cm közötti méretű egyedeinek aktív halászatára engedéllyel rendelkező, part menti kisüzemi halászatot folytató uniós hajók számát a VI. melléklet 2. pontjában foglaltak szerint kell korlátozni.

- (3) Az Adriai-tengeren a kékúszójú tonhal 8 kg/75 cm és 30 kg/115 cm közötti méretű egyedeinek tenyésztési célú aktív halászatára engedéllyel rendelkező uniós halászhajók számát a VI. melléklet 3. pontjában foglaltak szerint kell korlátozni.
- (4) Az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren a kékúszójú tonhal halászatára, fedélzeten tartására, átrakására, szállítására vagy kirakodására engedéllyel rendelkező halászhajók számát a VI. melléklet 4. pontjában foglaltak szerint kell korlátozni.
- (5) Az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren kékúszójútonhal-halászat céljából állított csapdák számát a VI. melléklet 5. pontjában meghatározottak szerint kell korlátozni.
- (6) Az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren a teljes kékúszójútonhal-tenyésztési és -hizlalási kapacitást, valamint a kifogott vadon élő kékúszójú tonhalak telepíthető egyedeinek maximális számát a VI. melléklet 6. pontjában foglaltak szerint kell korlátozni.
- (7) Az 520/2007/EK tanácsi rendelet²⁶ 12. cikkének megfelelően az észak-atlanti germon célfajként való halászatára engedéllyel rendelkező uniós halászhajók maximális számát az e rendelet VI. mellékletének 7. pontjában foglaltak szerint kell korlátozni.
- (8) Az ICCAT-egyezmény hatálya alá tartozó területen nagyszemű tonhalra halászó, legalább 20 méter teljes hosszúságú uniós halászhajók maximális számát a VI. melléklet 8. pontjában foglaltak szerint kell korlátozni.

20. cikk

Rekreációs célú halászat

A tagállamok az ID. mellékletben foglaltak szerint a részükre kiosztott kvóták egy részét adott esetben rekreációs célú halászatra osztják ki.

21. cikk

Cápák

- (1) Tilos – akár egészben, akár daraboltan – a fedélzeten tartani, átrakni vagy kirakodni bármilyen halászatban kifogott nagyszemű rókapát (*Alopias superciliosus*).
- (2) Tilos az *Alopias* nembe tartozó rókapafajok célzott halászata.
- (3) Tilos – akár egészben, akár daraboltan – a fedélzeten tartani, átrakni vagy kirakodni az ICCAT-egyezmény hatálya alá tartozó területen folytatott halászatban kifogott, a *Sphyrnidae* családba tartozó pörölycápákat (a *Sphyrna tiburo* kivételével).
- (4) Tilos – akár egészben, akár daraboltan – a fedélzeten tartani, átrakni vagy kirakodni bármilyen halászatban kifogott fehérfoltú cápát (*Carcharhinus longimanus*).
- (5) Tilos a fedélzeten tartani bármilyen halászatban kifogott selyemcápát (*Carcharhinus falciformis*).

²⁶

A Tanács 520/2007/EK rendelete (2007. május 7.) a hosszú távon vándorló fajok egyes állományainak védelmét célzó technikai intézkedések megállapításáról és a 973/2001/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 123., 2007.5.12., 3. o.).

4. SZAKASZ

A CCAMLR-EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ TERÜLET

22. cikk

A fogashalak felderítő halászatára vonatkozó értesítések

A FAO 88.1 és 88.2 alterületén, valamint a FAO 58.4.1, az 58.4.2 és az 58.4.3a körzet nemzeti joghatóságon kívüli területein a tagállamok 2022-ben részt vehetnek a fogashalak (*Dissostichus* spp.) horogsoros felderítő halászatában. Amennyiben valamely tagállam részt kíván venni ilyen halászatban, arról a 601/2004/EK rendelet 7. és 7a. cikkének megfelelően legkésőbb 2022. június 1-jéig értesíti a CCAMLR titkárságát.

23. cikk

A fogashalak felderítő halászatára vonatkozó korlátozások

- (1) A fogashalak halászata a 2021–2022-es halászati idényben a VII. melléklet A. táblázatában meghatározott tagállamokra, alterületekre és hajószámra, valamint az említett melléklet B. táblázatában meghatározott fajokra, teljes kifogható mennyiségekre és járulékos fogási korlátokra korlátozódik.
- (2) Tilos a cápafajok tudományos kutatástól eltérő célú közvetlen halászata. A cápáknak, különösen a fiatal és a nőstény egyedeknek a fogashalak halászatában véletlenül kifogott járulékos fogásait élve vissza kell engedni a tengerbe.
- (3) Adott esetben a halászatot bármely kisléptékű kutatási egység területén be kell szüntetni, ha a bejelentett fogás mértéke eléri a meghatározott teljes kifogható mennyiséget, és az említett kisléptékű kutatási egységben az idény hátralévő részére be kell tiltani a halászatot.
- (4) A halászatot földrajzilag és a tengermélység-tartomány szempontjából a lehető legkiterjedtebb területen kell végezni, a halászati potenciál meghatározásához szükséges információk megszerzése, valamint a fogások és halászati erőlkifejtés túlzott koncentrációjának elkerülése érdekében. Mindazonáltal a FAO 88.1 és 88.2 alterületén, valamint a FAO 58.4.1, az 58.4.2 és az 58.4.3a körzetben tilos – a 22. cikkel összhangban megengedett – halászat 550 méternél kisebb mélységben.

24. cikk

Krillhalászat a 2021–2022-es halászati idényben

- (1) Amennyiben valamely tagállam a 2021–2022-es halászati idényben krillre (*Euphausia superba*) kíván halászni a CCAMLR-egyezmény hatálya alá tartozó területen, erről a VII. melléklet függelékének B. részében foglalt formanyomtatványon legkésőbb 2022. május 1-jéig értesíti a Bizottságot. A tagállamok által benyújtott információk alapján a Bizottság legkésőbb 2022. május 30-ig eljuttatja az értesítéseket a CCAMLR titkárságához.
- (2) Az (1) bekezdésben említett tagállami értesítésnek tartalmaznia kell a 601/2004/EK rendelet 3. cikkében előírt információkat valamennyi olyan haláshajó tekintetében, amely számára engedélyezett a krillhalászatban való részvétel.
- (3) A CCAMLR-egyezmény hatálya alá tartozó területen krillhalászatot folytatni kívánó valamely tagállam csak az engedéllyel rendelkező azon hajók tekintetében jelenti be erre irányuló szándékát, amelyek megfelelnek a következők valamelyikének:

- a) az értesítés időpontjában az adott tagállam lobogója alatt közlekednek;
 - b) az értesítés időpontjában egy másik CCAMLR-tag lobogója alatt hajóznak, de a halászat idején várhatóan a szóban forgó tagállam lobogója alatt fognak közlekedni.
- (4) Amennyiben egy engedéllyel rendelkező hajó, amelyről az (1), (2) és (3) bekezdésnek megfelelően értesítették a CCAMLR titkárságát, indokolt működési okokból vagy *vis maior* következtében nem vehet részt a krillhalászatban, az adott tagállam jogosult az említett hajót egy másik hajóval helyettesíteni. Ilyen esetekben az érintett tagállam haladéktalanul tájékoztatja a CCAMLR titkárságát és a Bizottságot, és megadja:
- a) a helyettesítésre szánt hajó(k) részletes adatait, beleértve a 601/2004/EK rendelet 3. cikkében előírt információkat is;
 - b) a helyettesítést indokló okok részletes leírását, valamint a vonatkozó bizonyítékokat és igazolásokat.
- (5) A tagállamok nem engedélyezhetik a krillhalászatban való részvételt olyan hajó számára, amely szerepel a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatot folytató halászhajókról készített valamely CCAMLR-jegyzékben.

5. SZAKASZ

AZ IOTC ILLETÉKESSÉGI TERÜLETE

25. cikk

Az IOTC illetékességi területén halászó hajók halászati kapacitásának korlátozása

- (1) Az IOTC illetékességi területén trópusi tonhalfélékre halászó uniós halászhajók maximális számát és azok bruttó tonnatartalomban mért megfelelő kapacitását a VIII. melléklet 1. pontja határozza meg.
- (2) Az IOTC illetékességi területén kardhalra (*Xiphias gladius*) és germonra (*Thunnus alalunga*) halászó uniós halászhajók maximális számát és azok bruttó tonnatartalomban mért megfelelő kapacitását a VIII. melléklet 2. pontja határozza meg.
- (3) A tagállamok az (1) és (2) bekezdésben említett halászati tevékenységek egyikéhez kijelölt hajókat átcsoportosíthatják a másik halászati tevékenységhez, amennyiben bizonyítani tudják a Bizottság előtt, hogy ez a változtatás nem eredményezi az érintett halállományokra irányuló halászati erő kifejlesztés növekedését.
- (4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy amennyiben flottájuk kapacitásátcsoportosítására tesznek javaslatot, az átcsoportosítandó hajók szerepeljenek az engedélyezett hajókról vezetett IOTC-nyilvántartásban vagy valamely másik regionális tonhalhalászati szervezet hajólajstromában. Nem csoportosíthatók át azok a hajók, amelyek szerepelnek a regionális halászati gazdálkodási szervezetek IUU-halászati tevékenységet folytató hajóinak jegyzékében.
- (5) A tagállamok halászati kapacitásukat az (1) és (2) bekezdésben említett felső határértékeket meghaladóan csak az IOTC-nek benyújtott fejlesztési tervekben megszabott keretek között bővíthetik.

26. cikk

Halcsoportosulást előidéző sodródó eszközök és ellátóhajók

- (1) A halcsoportosulást előidéző sodródó eszközöket műszerezett bójákkal kell ellátni. Más bóják, például rádióbóják használata tilos.
- (2) Az erszényes kerítőhálós hajók egyszerre legfeljebb 300 működő bóját követhetnek.
- (3) Erszényes kerítőhálós hajónként évente legfeljebb 500 műszeres bója szerezhető be. Egyetlen erszényes kerítőhálós hajón sem lehet egyidejűleg 500-nál több műszerezett bója (készleten lévő bója és működő bója).
- (4) Legfeljebb két, tagállami lobogó alatt közlekedő ellátóhajó támogathat legalább öt, szintén tagállami lobogó alatt közlekedő erszényes kerítőhálós hajót. Ez a rendelkezés nem alkalmazandó azokra a tagállamokra, amelyek csak egy ellátóhajót használnak.
- (5) Egy erszényes kerítőhálós hajót mindenkor legfeljebb egy, valamely tagállam lobogója alatt közlekedő ellátóhajó támogathat.
- (6) Az Unió nem regisztrálhat új vagy kiegészítő ellátóhajókat az engedélyezett hajókról vezetett IOTC-nyilvántartásban.

27. cikk

Cápák

- (1) Minden halászatban tilos az *Alopiidae* családba tartozó rókacápák bármelyik fajtát – akár egészben, akár daraboltan – a fedélzeten tartani, átrakni vagy kirakodni.
- (2) Minden halászatban tilos a fehérfoltú cápa (*Carcharhinus longimanus*) egyedeit – akár egészben, akár daraboltan – a fedélzeten tartani, átrakni vagy kirakodni; a tilalom nem vonatkozik a 24 m teljes hosszúságot el nem érő olyan hajókra, amelyek kizárólag a lobogójuk szerinti tagállam kizárólagos gazdasági övezetében végeznek halászati műveleteket és fogásaikat csak helyi fogyasztásra szánják.
- (3) Az (1) és (2) bekezdésben említett faj véletlenül kifogott egyedeit meg kell óvni az esetleges sérülésektől és haladéktalanul vissza kell engedni a tengerbe.

28. cikk

Ördögrájafélék

- (1) Uniós halászhajók nem halászhatnak, nem tarthatnak a fedélzetükön, nem rakhatnak át, nem rakodhatnak ki, nem raktározhatnak, nem kínálhatnak eladásra, illetve nem adhatnak el – akár egészben, akár daraboltan – ördögrájaféléket (a *Manta* és *Mobula* nemeket is magában foglaló *Mobulidae* család), kivéve akkor, ha a kifogott halakat közvetlenül a halászok családja fogyasztja (ún. megélhetési halászat).

Az első albekezdéstől eltérve a horgászbottal, kopoltyúhálóval, kézi horogsorral és pergetett horogsorral, valamint az engedélyezett hajókról vezetett IOTC-nyilvántartásba bejegyzett erszényes kerítőhálós hajókkal folytatott kisüzemi halászat keretében nem szándékosan kifogott ördögrájafélék helyi fogyasztás céljából kirakodhatnak.

- (2) A megélhetési halászatot folytató hajók kivételével minden halászhajónak haladéktalanul, amennyire lehetséges, élve és sértetlenül vissza kell engednie az ördögrájákat a tengerbe, amint azok a hálóban, a horogban vagy a fedélzeten

megjelennek, és ezt oly módon kell megtennie, hogy az a kérdéses egyedeket a lehető legkisebb mértékben károsítsa.

6. SZAKASZ

AZ SPRFMO-EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ TERÜLET

29. cikk

Nyílt vízi halászat

- (1) Kizárólag az SPRFMO-egyezmény hatálya alá tartozó területen 2007-ben, 2008-ban vagy 2009-ben aktív nyílt vízi halászati tevékenységet folytató tagállamok halászhatnak nyílt vízi állományokra az adott területen, az IH. mellékletben meghatározott teljes kifogható mennyiségekkel összhangban.
- (2) Az (1) bekezdésben említett tagállamoknak a lobogójuk alatt közlekedő, 2022-ben nyílt vízi állományokra halászó hajók teljes bruttó tonnatartalmát az adott terület vonatkozásában uniós szinten összesen 78 600 BT-re kell korlátozniuk.
- (3) Az érintett tagállamok csak akkor használhatják fel az IH. mellékletben meghatározott halászati lehetőségeket, ha a következő hónap ötödik napjáig megküldik a Bizottságnak az alábbi információkat annak érdekében, hogy azokat a Bizottság továbbíthassa az SPRFMO titkárságának:
 - a) az SPRFMO-egyezmény hatálya alá tartozó területen aktívan halászó vagy átrakásban részt vevő hajók jegyzéke;
 - b) a hajómegfigyelési rendszerek nyilvántartásai;
 - c) havi fogási jelentések;
 - d) amennyiben rendelkezésre állnak, a kikötésekre vonatkozó adatok.

30. cikk

Fenekhalászat

- (1) A tagállamok az SPRFMO-egyezmény hatálya alá tartozó területen a fenékhalászat során ejtett fogásaikat, illetve alkalmazott erő kifejtését 2022-ben az említett terület azon részeire korlátozzák, ahol 2002. január 1. és 2006. december 31. között fenékhalászatot végeztek, és tevékenységük intenzitása nem haladhatja meg az említett időszakban ejtett fogások és alkalmazott erő kifejtés éves átlagát („feljegyzett adatok”). A tagállamok csak akkor léphetik túl azokat a korlátokat, ha az SPRFMO jóváhagyja erre vonatkozó halászati tervüket.
- (2) Azok a tagállamok, amelyek hajói a 2002. január 1. és 2006. december 31. közötti időszakra vonatkozóan nem tudják igazolni az SPRFMO-egyezmény hatálya alá tartozó területen végzett fenékhalászati tevékenységüket, nem halászhatnak ott, hacsak az SPRFMO az említett igazolás megléte nélkül is jóvá nem hagyja a tagállamok halászati tervét.

31. cikk

Felderítő halászat

- (1) 2022-ben a tagállamok az SPRFMO-egyezmény hatálya alá tartozó területen nem vehetnek részt a fogashalak (*Dissostichus* spp.) horogsoros felderítő halászatában, kivéve ha a Dél-csendes-óceáni Regionális Halászati Gazdálkodási Szervezet

(SPRFMO) jóváhagyta az ilyen halászatra irányuló kérelmüket, amelynek tartalmaznia kell egy halászati műveleti tervet és az adatgyűjtési terv végrehajtására vonatkozó kötelezettségvállalást.

- (2) Halászat kizárólag az SPRFMO által meghatározott kutatási területeken folytatható. Tilos a halászat 750 méternél kisebb, valamint 2 000 méternél nagyobb mélységben.
- (3) A teljes kifogható mennyiséget az IH. melléklet határozza meg. Kutatási területenként kizárólag egy, legfeljebb 21 összefüggő napból álló halászati út engedélyezhető, amelynek során legfeljebb 20, egyenként legfeljebb 5 000 horoggal ellátott halászeszköz használható. A halászatot a teljes kifogható mennyiség elérésekor vagy 100 háló kivetése és fedélzetre húzása után kell befejezni, attól függően, hogy melyik a korábbi időpont.

7. SZAKASZ

AZ IATTC-EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ TERÜLET

32. cikk

Erszényes kerítőhálós halászat

- (1) Az erszényes kerítőhálós hajók a meghatározott területeken a következő halászati tilalmi időszakok egyikében nem halászhatnak sárgaúszójú tonhalra (*Thunnus albacares*), nagyszemű tonhalra (*Thunnus obesus*) vagy bonitóra (*Katsuwonus pelamis*):
 - a) 2022. július 29-én 0.00-tól 2022. október 8-án 24.00-ig vagy 2022. november 9-én 0.00-tól 2023. január 19-én 24.00-ig a következő vonalak által határolt területen:
 - az amerikai kontinens csendes-óceáni partvonala,
 - ny. h. 150°,
 - é. sz. 40°,
 - d. sz. 40°,
 - b) 2022. október 9-én 0.00-tól 2022. november 8-án 24.00-ig a következő vonalak által határolt területen:
 - ny. h. 96°,
 - ny. h. 110°,
 - é. sz. 4°,
 - d. sz. 3°.
- (2) A lobogó szerinti tagállam minden egyes szóban forgó hajó tekintetében 2022. április 1-je előtt tájékoztatja a Bizottságot arról, hogy az (1) bekezdés a) pontja szerinti tilalmi időszakok közül melyiket választotta ki.
- (3) Az IATTC-egyezmény hatálya alá tartozó területen tonhalra halászó erszényes kerítőhálós hajóknak a fedélzetükön kell tartaniuk, majd ezt követően ki kell

rakodniuk vagy át kell rakniuk az összes általuk kifogott sárgaúszójú tonhalat, nagyszemű tonhalat és bonitót.

- (4) A (3) bekezdés nem alkalmazandó az alábbi esetekben:
- a) a hal – a méretével össze nem függő okok miatt – emberi fogyasztásra alkalmatlannak minősül;
 - b) a hajóút utolsó szakaszában már nincs elegendő élőhalttartálytér az adott fogásból származó összes tonhal elhelyezésére.

33. cikk

Halcsoportosulást előidéző sodródó eszközök (sodródó FAD-ok)

- (1) Az IATTC-egyezmény hatálya alá tartozó területen egy adott erszényes kerítőháló hajó semmikor sem rendelkezhet 450-nél több aktív, halcsoportosulást előidéző eszközzel. Egy halcsoportosulást előidéző eszköz akkor tekinthető aktívnek, ha már a tengerben található, megkezdte a tartózkodási helyére vonatkozó adatok továbbítását, és helyzetét nyomon követi a hajó, annak tulajdonosa vagy üzemeltetője. A halcsoportosulást előidéző eszközök csak erszényes kerítőháló hajók fedélzetén aktiválhatók.
- (2) A 32. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett, kiválasztott halászati tilalmi időszak kezdetét megelőző 15 nap során az IATTC-egyezmény hatálya alá tartozó területen erszényes kerítőháló hajók:
 - a) tartózkodnak a halcsoportosulást előidéző eszközök telepítésétől;
 - b) begyűjtik a halcsoportosulást előidéző eszközök eredetileg telepített számát.
- (3) A tagállamok az IATTC előírásainak megfelelően havonta megküldik a Bizottságnak az egyes aktív, halcsoportosulást előidéző eszközökre vonatkozó napi szintű információkat. A jelentéseket legkorábban a tárgyhónap végétől számított 60. napon, de legkésőbb az említett hónap végétől számított 75 napon belül kell benyújtani. A Bizottság ezeket az információkat haladéktalanul továbbítja az IATTC titkárságának.

34. cikk

A nagyszemű tonhal horogsoros halászatára vonatkozó fogási korlátok

Az egyes tagállamok horogsoros hajói által az IATTC-egyezmény hatálya alá tartozó területen kifogható nagyszemű tonhal összmenyiségét az IL. melléklet határozza meg.

35. cikk

A fehérfoltú cápa halászatára vonatkozó tilalom

- (1) Az IATTC-egyezmény hatálya alá tartozó területen tilos a fehérfoltú cápa (*Carcharhinus longimanus*) halászata, továbbá az e területen kifogott fehérfoltú cápát tilos – akár egészben, akár daraboltan – a fedélzetén tartani, átrakni, kirakodni, raktározni, eladásra felkínálni vagy eladni.
- (2) Az (1) bekezdésben említett faj véletlenül kifogott egyedeit hajó üzemeltetőjének meg kell óvnia az esetleges sérülésektől és haladéktalanul vissza kell engednie a tengerbe.
- (3) A hajó üzemeltetője köteles:

- a) rögzíteni a visszaengedések számát, megjelölve az egyedek állapotát (élő vagy elpusztult);
- b) bejelenteni az a) pont szerinti információkat az állampolgársága szerinti tagállamnak. Az előző évben gyűjtött információkat a tagállamok január 31-ig megküldik a Bizottságnak.

36. cikk

Az ördögrájafélék halászatának tilalma

Uniós halászhajók az IATTC-egyezmény hatálya alá tartozó területen nem halászhatnak, nem tarthatnak a fedélzetükön, nem rakhatnak át, nem rakodhatnak ki, nem raktározhatnak, nem kínálhatnak eladásra, illetve nem adhatnak el – akár egészben, akár daraboltan – ördögrájaféléket (a *Manta* és *Mobula* nemeket is magában foglaló *Mobulidae* család). Amennyiben ördögrájafélék kifogását észlelik, azokat haladéktalanul – lehetőség szerint élve és sértetlenül – vissza kell engedniük a tengerbe.

8. SZAKASZ

A SEAFO-EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ TERÜLET

37. cikk

A mélytengeri cápák halászatára vonatkozó tilalom

A SEAFO-egyezmény hatálya alá tartozó területen tilos az alábbi mélytengeri cápák célzott halászata:

- a) fantomcápa (*Apristurus manis*);
- b) halvány sima lámpáscápa (*Etmopterus bigelowi*);
- c) rövidfarkú lámpáscápa (*Etmopterus brachyurus*);
- d) nagy lámpáscápa (*Etmopterus princeps*);
- e) sima lámpáscápa (*Etmopterus pusillus*);
- f) valódirája-félék (*Rajidae*);
- g) bársonyos tüskéscápa (*Scymnodon squamulosus*);
- h) a cápaalakúak (*Selachimorpha*) főrendjébe tartozó mélytengeri cápafajok;
- i) tüskéscápa (*Squalus acanthias*).

9. SZAKASZ

A WCPFC-EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ TERÜLET

38. cikk

A nagyszemű tonhalra, a sárgaúszójú tonhalra, a bonitóra és a Csendes-óceán déli részén élő germonra irányuló halászat feltételei

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a WCPFC-egyezmény hatálya alá tartozó terület nyílt tengeri, az é. sz. 20° és a d. sz. 20° közé eső részén a nagyszemű tonhalra (*Thunnus obesus*), a sárgaúszójú tonhalra (*Thunnus albacares*) és a bonitóra (*Katsuwonus pelamis*) halászó erszenyes kerítőhálós hajók számára legfeljebb 403 halászati nap legyen kiosztva.

- (2) Az uniós halászhajók nem halászhatnak a Csendes-óceán déli részén élő germonra (*Thunnus alalunga*) a WCPFC-egyezmény hatálya alá tartozó területnek a d. sz. 20°-tól délre eső részén.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a horogsoros hajók által 2022-ben kifogott nagyszemű tonhal (*Thunnus obesus*) mennyisége ne haladja meg az IG. mellékletben található táblázatban foglalt határértékeket.

39. cikk

A halcsoportosulást előidéző eszközökkel folytatott halászat szabályozása

- (1) A WCPFC-egyezmény hatálya alá tartozó területnek az é. sz. 20° és a d. sz. 20° közötti részén 2022. július 1-jén 0.00-tól 2022. szeptember 30-án 24.00-ig az ersényes kerítőhálós hajók nem telepíthetnek, nem kezelhetnek, illetve nem vethetnek ki hálót halcsoportosulást előidéző eszközök közelében.
- (2) Az (1) bekezdés szerinti tilalom mellett a WCPFC-egyezmény hatálya alá tartozó terület nyílt tengeri övezeteinek az é. sz. 20° és a d. sz. 20° közötti részén további két hónapig tilos hálót rögzíteni a halcsoportosulást előidéző eszközökre: vagy 2022. április 1-jén 0.00-tól 2022. május 31-én 24.00-ig, vagy pedig 2022. november 1-jén 0.00-tól 2022. december 31-én 24.00-ig.
- (3) A (2) bekezdés nem alkalmazandó az alábbi esetekben:
 - a) a hajóút utolsó szakaszában, ha nincs elegendő élőhalttartálytér valamennyi hal elhelyezésére;
 - b) ha a hal – a méretével össze nem függő okok miatt – emberi fogyasztásra alkalmatlan;
 - c) a fagyasztóberendezés súlyos meghibásodása esetén.
- (4) Valamennyi tagállam biztosítja, hogy egyik ersényes kerítőhálós hajójuk se telepítsen soha a tengerbe 350-nél több, aktivált műszerezett bójával felszerelt halcsoportosulást előidéző eszközt. A bójákat kizárólag a hajó fedélzetén szabad aktiválni.
- (5) A WCPFC-egyezmény hatálya alá tartozó területnek az (1) bekezdésben említett részén halászó ersényes kerítőhálós hajóknak a fedélzetükön kell tartaniuk, át kell rakniuk vagy ki kell rakodniuk minden általuk kifogott nagyszemű tonhalat, sárgaúszójú tonhalat és bonitót.

40. cikk

A kardhal halászatára engedéllyel rendelkező uniós halászhajók maximális száma

A WCPFC-egyezmény hatálya alá tartozó területnek a d. sz. 20°-tól délre eső részén a kardhal (*Xiphias gladius*) halászatára engedéllyel rendelkező uniós halászhajók maximális számát a IX. melléklet határozza meg.

41. cikk

A kardhal horogsoros halászatára vonatkozó fogási korlátok a d. sz. 20°-tól délre

A tagállamok biztosítják, hogy a d. sz. 20°-tól délre horogsoros halászhajókkal kifogott kardhalak (*Xiphias gladius*) mennyisége 2022-ben ne haladja meg az IG. mellékletben megállapított határértéket. Továbbá gondoskodnak arról, hogy ezen intézkedés

eredményeként a kardhalra vonatkozó halászati erő kifejtés ne tolódjon el a d. sz. 20°-tól északra található területek irányába.

42. cikk

A selyemcápa és a fehérfoltú cápa halászatára vonatkozó tilalom

- (1) A WCPFC-egyezmény hatálya alá tartozó területen tilos – akár egészben, akár daraboltan – a fedélzeten tartani, átrakni, kirakodni vagy raktározni a következő fajok egyedeit:
 - a) selyemcápa (*Carcharhinus falciformis*);
 - b) fehérfoltú cápa (*Carcharhinus longimanus*).
- (2) Az (1) bekezdésben említett faj véletlenül kifogott egyedeit meg kell óvni az esetleges sérülésektől és haladéktalanul vissza kell engedni a tengerbe.

43. cikk

Az IATTC és a WCPFC illetékességi területének közös része

- (1) Az IATTC és a WCPFC illetékességi területének közös részén folytatott halászat során a kizárólag a WCPFC nyilvántartásában szereplő hajók kötelesek alkalmazni az ebben a szakaszban foglalt intézkedéseket.
- (2) Az IATTC és a WCPFC illetékességi területének közös részén folytatott halászat során a mind a WCPFC nyilvántartásában, mind az IATTC nyilvántartásában szereplő hajók, valamint a kizárólag az utóbbi nyilvántartásban szereplő hajók kötelesek alkalmazni a 32. cikk (1) bekezdésének a) pontjában, a 32. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében, valamint a 33., 34. és 35. cikkben foglalt intézkedéseket.

10. SZAKASZ

BERING-TENGER

44. cikk

Halászati tilalom a Bering-tenger nyílt tengeri részén

A Bering-tenger nyílt tengeri részén tilos a sávós tőkehal (*Gadus chalcogrammus*) halászata.

11. SZAKASZ

A SIOFA-MEGÁLLAPODÁS HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ TERÜLET

45. cikk

A fenékhalászatra vonatkozó korlátozások

A tagállamok biztosítják, hogy a lobogójuk alatt közlekedő, a SIOFA-megállapodás hatálya alá tartozó területen halászó hajók:

- a) éves fenékhalászati erő kifejtésüket és fogásukat azon reprezentatív időszak átlagos éves szintjére korlátozzák, amely során hajóik a SIOFA-megállapodás hatálya alá tartozó területen tevékenykedtek, és amelyre vonatkozóan a Bizottságnak bejelentett adatok állnak rendelkezésére;
- b) a fenékhalászati erő kifejtés térbeli eloszlását – a horogsoros és csapdás módszerek kivételével – ne terjesszék ki az elmúlt években halászott területeken túlra;

- c) ne kapjanak engedélyt az IK. mellékletben meghatározott Atlantis Bank, Coral, Fools Flat, Middle of What és Walter's Shoal ideiglenes védett területeken való halászatra, kivéve a horogsoros és csapdás módszerekkel folytatott halászatot, amelyre az a feltétel is vonatkozik, hogy az említett területeken történő halászat idején folyamatosan a fedélzeten kell tartózkodnia egy tudományos megfigyelőnek.

III. CÍM

HARMADIK ORSZÁGBELI HAJÓK HALÁSZATI LEHETŐSÉGEI UNIÓS VIZEKEN

46. cikk

A Norvégia lobogója alatt közlekedő halászhajók és a Feröer szigeteken lajstromozott halászhajók

A Norvégia lobogója alatt közlekedő halászhajók és a Feröer szigeteken lajstromozott halászhajók számára az e rendelet I. mellékletében meghatározott teljes kifogható mennyiségek keretein belül engedélyezhető az uniós vizeken folytatott halászat, és az e rendeletben és az (EU) 2017/2403 rendelet III. címében meghatározott feltételek vonatkoznak rájuk.

47. cikk

Az Egyesült Királyság lobogója alatt közlekedő, az Egyesült Királyságban lajstromozott és az Egyesült Királyság valamely halászati hatósága által engedélyezett halászhajók

Az Egyesült Királyság lobogója alatt közlekedő, az Egyesült Királyságban lajstromozott és az Egyesült Királyság valamely halászati hatósága által engedélyezett halászhajók számára az e rendelet I. mellékletében meghatározott teljes kifogható mennyiségek keretein belül engedélyezhető az uniós vizeken folytatott halászat, és az e rendeletben és az (EU) 2017/2403 rendeletben meghatározott feltételek vonatkoznak rájuk.

47a. cikk

Kvótaátadások és -cserék az Egyesült Királysággal

- (1) Az Unió és az Egyesült Királyság közötti kvótaátadásra vagy -cserére a (2)–(4) bekezdéssel összhangban kerül sor.
- (2) Az a tagállam, amely az Egyesült Királysággal kvótaátadást vagy -cserét kíván lebonyolítani, megbeszélést folytathat az Egyesült Királysággal a kvótaátadás vagy -csere feltételeinek tervezetéről. Az érintett tagállamok értesítik a Bizottságot erről a tervezetről.
- (3) Amennyiben a Bizottság jóváhagyja a (2) bekezdésben említett, az érintett tagállam által bejelentett kvótaátadás vagy -csere feltételeinek tervezetét, a Bizottság indokolatlan késedelem nélkül kifejezi egyetértését azzal, hogy az adott kvótaátadást vagy -cserét magára nézve kötelezőnek ismeri el. A Bizottság értesíti az Egyesült Királyságot és a tagállamokat a megállapodás szerinti kvótaátadásról vagy -cseréről.
- (4) A megállapodás szerinti kvótaátadás vagy -csere keretében az Egyesült Királyságtól kapott vagy az Egyesült Királyságnak átadott kvótát az érintett tagállam számára kiosztott kvótának vagy a számára kiosztott kvótát csökkentő mennyiségnek kell tekinteni attól a pillanattól kezdve, amikor a kvótaátadásról vagy -cseréről szóló

értésítés a (3) bekezdéssel összhangban megtörtént. A kvótacsere nem befolyásolhatja a halászati lehetőségek tagállamok közötti elosztására szolgáló, a halászati tevékenységek viszonylagos stabilitásának elvével összhangban meghatározott elosztási kulcsot.

48. cikk

A Venezuela lobogója alatt közlekedő halászhajók

A Venezuela lobogója alatt közlekedő halászhajókra az e rendeletben és az (EU) 2017/2403 rendelet III. címében meghatározott feltételek vonatkoznak.

49. cikk

Halászati engedélyek

Az uniós vizeken halászó harmadik országbeli hajók rendelkezésére álló halászati engedélyek maximális számát az V. melléklet B. része határozza meg.

50. cikk

A fogások és a járulékos fogások kirakodásának feltételei

A 49. cikkben említett engedélyek alapján halászó harmadik országbeli hajók fogásaira és járulékos fogásaira a 7. cikkben meghatározott feltételek alkalmazandók.

51. cikk

Tilalom hatálya alá tartozó fajok

- (1) Az uniós vizeken való tartózkodások során a harmadik országbeli hajók számára tilos a következő fajok halászata, fedélzeten tartása, átrakása és kirakodása:
- a) csillagrája (*Raja radiata*) az ICES 2a, 3a és 7d körzet és az ICES 4 alterület uniós vizein;
 - b) a sima rája (*Dipturus batis*) mindkét faja (vö. *Dipturus flossada* és vö. *Dipturus intermedia*) az ICES 2a körzet, valamint az ICES 3, 4, 6, 7, 8, 9 és 10 alterület uniós vizein;
 - c) közönséges kutyacápa (*Galeorhinus galeus*) horogsorral halászva az ICES 2a körzet, valamint az ICES 1, 4, 5, 6, 7, 8, 12 és 14 alterület uniós vizein;
 - d) búvárcápa (*Dalatias licha*), madárcsőrű tuskécápa (*Deania calcea*), érdes tuskécápa (*Centrophorus squamosus*), nagy lámpascápa (*Etmopterus princeps*) és portugál cápa (*Centroscymnus coelolepis*) az ICES 2a körzet, valamint az ICES 1, 4 és 14 alterület uniós vizein;
 - e) heringcápa (*Lamna nasus*) az uniós vizeken;
 - f) tuskés rája (*Raja clavata*) az ICES 3a körzet uniós vizein;
 - g) cifra rája (*Raja undulata*) az ICES 6, 9 és 10 alterület uniós vizein;
 - h) közönséges hegedűrája (*Rhinobatos rhinobatos*) a Földközi-tengeren;
 - i) cetccápa (*Rhincodon typus*) valamennyi vízterületen;
 - j) tuskécápa (*Squalus acanthias*) az ICES 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 és 10 alterület uniós vizein.

- (2) Az (1) bekezdésben említett faj véletlenül kifogott egyedeit meg kell óvni az esetleges sérülésektől és haladéktalanul vissza kell engedni a tengerbe.

IV. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

52. cikk

Bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot az 1380/2013/EU rendelet által létrehozott, halászattal és akvakultúrával foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

53. cikk

Átmeneti rendelkezés

A 10., 12., 13., 14., 21., 27., 28., 35., 36., 37., 42., 44. és 51. cikk 2023-ban továbbra is értelemszerűen alkalmazandó a halászati lehetőségeket 2023-ra meghatározó rendelet hatálybalépéséig.

54. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2022. január 1-jétől kell alkalmazni.

A CCAMLR-egyezmény hatálya alá tartozó terület tekintetében a VII. mellékletben említett állományokra vonatkozóan a 22., 23. és 24. cikkben, valamint az említett mellékletben megállapított, halászati lehetőségekre vonatkozó rendelkezéseket 2021. december 1-jétől kell alkalmazni.

A halászati erő kifejtési korlátokra vonatkozóan a II. mellékletben megállapított rendelkezéseket 2022. február 1-jétől 2023. január 31-ig kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
az elnök